

ABDURRAHİM KARAKOC

B Ü T Ü N Ş İ İ R L E R İ - 1 1

parmak
İZİ

radim

ABDURRAHİM KARAKOÇ

BÜTÜN ESERLERİ - 11

Parmak İzi

kadim

kadim

**ABDURRAHİM KARAKOÇ
BÜTÜN ESERLERİ - 11**

PARMAK İZİ

Kadim Yayınları : 82
Edebiyat: 14

© Kadim Yayınları. Bu kitabın tüm hakları saklıdır ve Kadim Yayınlarına aittir. Kitabın hiçbir bölümü yayıncının izni olmadan fotokopi ve bilgisayar ortamında yeniden üretilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Kadim Yayınları 1. Baskı: Nisan, 2015.

Genel Yayın Yönetmeni: Serhat Buhari BAYTEKİN
Yayın Yönetmeni: Enderhan KARAKOÇ
İç Tasarım: Yeter BAYSAL
Kapak Tasarımı: Ezgi ZORLU

Sertifika No: 17590

ISBN: 978-975-9000-70-7

Basım
Salmat Basım Ltd. Şti.
Büyük Sanayi 1. Cadde 95/1
İskitler/Altındağ/Ankara

KADİM YAYINLARI
Kazım Özalp Mah. Rabat Sok. No:27-2
Gaziosmanpaşa- Çankaya/Ankara
Tel: 0-312 431 21 55 www.kadimyayinlari.com

Kadim Yayınları, Orient Yayıncılık markasıdır

SUNUŞ

Şiir, nesir ve fikir dünyamızın müstesna bir ismi olan Abdurrahim Karakoç, yirminci asır Türk edebiyatının önemli ediplerinden; inanç, ideal, kültür ve aksiyon adamlarından; üslûp sahibi naşirlerinden; son devir Türk şiirinin şahdamarlarından ve “dünün, bugünün, yarının” şairlerindendir.

Gazetecilik ve yazarlık da yapan, pek çok sosyal ve siyasi faaliyetin içinde bulunan, en zor şartlarda bile mücadele bayrağını dalgalandıran ve idealizminden asla taviz vermeyen mangal yürekli bir dâvâ adamı olan Abdurrahim Karakoç; sadece şiir değil, nesirde de güçlü bir kalemidir. O; şiirde olduğu gibi fikrî yazılarında da çok ironik, çok derin ifadeler yakalamıştır. Ama Karakoç’un esas şahikalaştığı alan, hiç şüphesiz şiirdir ve onun edebiyat dünyasındaki en önemli özelliği zirvelerden seslenen usta bir şair olmasıdır...

Edebiyata ideolojik bir pencereden bakmayanların ve onu yakından tanıyanların müşterek kanaati odur ki; Abdurrahim Karakoç, Türk edebiyatı tarihinin yanı sıra, Türk milletinın gönül defterine de ismini altın harflerle yazdırmış olan “Türk şiirinin ve idealizminin son efsanesi”dir... Karakoç, hem milliliğin zirvesine yükselmiş, hem de lirik ve pastoral şiirlerinde evrensel seviyeyi yakalamış çok büyük bir şairdir...

Bir karakter abidesi olan Abdurrahim Karakoç; hem başı dik dağın, hem de boynu bükük menekşenin hâlet-i ruhi-

yesiyle temayüz etmiş “Kible” yürekli, “Hilal” bakışlı, “Gül” gönüllü bir güzel insan; Allah (cc)’tan başka hiçbir şeyden korkmayan bir serdengeçti ve “Dünyayı dünyada boşayıp giden” bir muttaki, bir mü’mindir...

80 yıllık hayatını Hâk’ a ve Türk milletine adanmış, bu yolda kalemini kınından sıyrılmış bir kılıç gibi kullanmış, yüreği vatan sevgisinin harman yeri olmuş; Anadolu’nun bütün renklerini, çiçeklerini, dağlarını, yaylalarını, ovalarını, sevdalarını, kavgalarını, halkımızın çektiği çileleri ve sosyal meseleleri şiirlerine taşıırken, “Söz atının eğerini altın gümüşle savatlamış” bir ehl-i dildir...

Abdurrahim Karakoç; şiirleriyle birkaç neslin yetişmesine vesile olan, gönüllerde “Gül” kokulu bir چراغ uyandıran, şiir vadisinde derin izler bırakan ve pek çok şairi etkileyerek kendine has bir çığır açan çok önemli bir şairdir... Karakoç’un şiirleri, her açıdan nev-i şahsına münhasır bir üslup ve edebî kıymete sahiptir... Hecenin zirvesi olan Abdurrahim Karakoç; Türk halk şiirini kendi içinde yenileyerek yeni ufuklara taşımış, ona yeni bir soluk, farklı bir söyleyiş getirmiş, halk edebiyatını bakir ifadeler ve olağanüstü benzetmelerle buluşturmuştur. Karakoç; dizelerindeki harf ve kelime armonilerinde bir müzikalite yakalamış, kafiye ve rediflerde ise sağlam bir ses ahengi oluşturmuştur. Bu da Abdurrahim Karakoç şiirlerinin kolayca ezberlenebilir olmasını sağlamıştır... O, halk şiirine; hem gelenek damarından beslenen hem de modern bir anlayışla yarınlara seslenen kentli bir çehre ve farklı bir muhteva kazandırmıştır. Bütün bu üstün özellikler onu hiç kimseye benzemeyen bir şair yapmış ve bir tek mısraını bile duysanız; “Bu Abdurrahim Karakoç şiiridir” dedirtecek bir üslup orijinallliğini ortaya çıkartmıştır...

Abdurrahim Karakoç’un şiirinde; Yunus’un sevgisinden, Dadaloğlu’nun tavrından, Karacaoğlu’nun aşkından, Seyrani’nin tarzından, Emrah’ın söyleyişinden, Fuzûlî’nin

sesinden, Arif Nihat'ın nefesinden, Necip Fazıl'ın zekâ-
ından, Neyzen'in hicvinden, Akif'in rûhundan ve halk
türkülerinin şuurundan renkler ve ışıltılar hissedilse de,
Karakoç'un şiirlerinin bunların hepsinin dışında kaldığı-
nı, onun kendine has bir söyleyiş ve üslûba sahip olduğunu
fark edersiniz... Bu durumun idrakinde olan Abdurrahim
Karakoç da bir dergiye verdiği röportajda kendisini tarif
ederken; "Ben ne Karacoğlan'ım, ne Yunus'um, ne de Fuzû-
li'yim... Ben, benim." demiştir.

Abdurrahim Karakoç'un şiirleri teknik olarak son de-
rece sağlam olduğu gibi; sembol, tasvir, kelime zenginliği,
ironik güzellik, mânâ derinliği ve hikmetli söyleyiş açısin-
dan da edebiyat tarihimizin zirvelerinden seslenen çok özel
ve sanat değeri çok yüksek şiirlerdir. Onun şiirleri; kendine
has tarzı, coşkulu anlatımı, vurgulu ve yalın ifadelerindeki
modern tasvirleri, sembollere yüklediği mânâlarda yatan o-
rijinal benzetmeleri, zıtlıkların ahengini ortaya koymadaki
ifade gücünün derinliği, herkesin kullandığı kelimelere hiç
kimsenin tasavvur edemediği anlamlar yüklemedeki ma-
hareti ve anlamsızlığın anaföründe okuyucuyu yormazken,
ifadelerine çarpıcı nüanslar kazandırmadaki ustalığıyla öne
çıkılmaktadır...

Karakoç'un şiirlerinde basit gibi görünen öyle derin ifa-
deler vardır ki, içine girip anlam denizinde ilerlediğinizde,
nice farklı boyutlarla karşılaşır ve "sehl-i mümteni'nin en
mükemmel örneklerine şahit olursunuz... Onun şiirlerini
okuduğunuzda; suskun kalmış ve unutulmuş kekik kokulu
nice kelimelerle tanışır, Türkçemizin nisvana terk edilmiş
bazı sözlerinin okuyucuya tebessüm ettiğini, can çekişen
bazı kelimelerin de âdeta yeniden hayat bulduğunu görür-
sünüz...

Abdurrahim Karakoç'un şiirlerinde; gürül gürül akan
bir söyleyiş, çok güçlü bir anlatım, dolgu malzemesi olma-
yan mısralar, bir sülüs hat güzelliğindeki görkemli bir za-

rafet, çok içli bir hissiyat, özellikle lirik şiirlerinde ruha bir meltem serinliği veren ve gönülleri aşka getiren muazzam bir şiiriyet vardır... O, kelimeleri bir kuyumcu titizliğiyle şiirlerine taşımış, müzikalitesi çok yüksek ses ve söz armonileri yakalamış, bunlardan derin anlamlar tedai ettiren çok farklı tanımlamalar ortaya koymuştur... Abdurrahim Karakoç, herkesin kullandığı sıradan kelimelerden çok, çarpıcı ve hiç kullanılmamış terkipler oluşturmuştur... O, şiirimize; yeni sesler, yeni söyleyişler, yeni mazmunlar katmış, modern ifade tarzının harika mısralarını karşımıza çıkartmış, bu da onu Türk şiirinin “Beşinci Mevsim”inden seslenen çok özel bir şair yapmıştır...

Abdurrahim Karakoç’un şiirleri; halkımızın hislerine, sıkıntılarına, dertlerine, öfkelerine, özlemlerine, hasretlerine, sevdalarına, aşklarına, inançlarına ve buram buram Anadolu kokan duygularına tercüman olduğu ve insanımızın yürek yangınlarını çok sarsıcı, etkileyici ve güçlü ifadelerle dile getirdiği için çok sevilmiştir... Karakoç’un aşk ve seveda şiirleri gibi, gurbet ve memleket şiirleri, sosyal ve siyasi şiirleri, destanî ve irfanî deyişleri de -sağdan sola- herkes tarafından çok büyük zevkle okunmuş ve dilden dile doluşmuştur... Abdurrahim Karakoç; sevilen ve yazıları takip edilen bir erbab-ı kalem olduğu gibi, şiirleri de en çok ezberlenen ve en çok bestelenen şairler arasındadır... Ayrıca onun “*Hasan’a Mektuplar*” ve “*Vur Emri*” gibi eserleri -şiir kitapları arasında- yakalanması çok güç olan ve nadirattan baskı sayılarına ulaşmayı başarmış kitaplardır.

Karakoç’un şiirleri; halkımızın vicdanının sesi, gönül dünyamızın aşk hâzinesi, irfanımızın bilge nefesi, zulme karşı kıyamın besmelesi, Anadolu’nun mertlik öfkesi ve bu toprağın isyan çılgılığı olmuştur... Çünkü o; zalime, zulme, haksıza ve haksızlığa “muhalif” olan ve inanmadığı hiçbir şey hakkında serd-i kelam etmeyen bir ediptir. O aynı zamanda; kıvrak bir dille kaleme aldığı siyasi taşlamaları, ince

ve keskin bir zekâ ürünü olan ve taşı gediğine oturtan mü-
kemmel hicviyeleriyle de haklı bir ün kazanan çok büyük
bir heccavidir.

Karakoç; hayat gayemiz olan İslamiyet ile hayatımızın
gerçeği olan Türklüğü baş tacı yapmış ve kalemîni, kela-
mını, sanatını Müslüman Türk milleti için vakfetmiştir.
Onun yüreği, “Kar koysan kor olur aşkın külüne” dedirten
bir sevda yemini; gönlü, Mekke’den İstanbul’a, Medine’den
Buhara’ya, Üsküp’ten Kerkük’e, Altaylar’dan Tuna’ya, El-
hamra’dan Kudüs’e yol bulan mukaddes aşkların meskeni
ve her bir mısrası Anadolu insanının sesidir... O; kalplere
ve zihinlere “mıh gibi” kazınmış dizeleri ve geniş kitlelerce
ezberlenmiş şiirleriyle ardında çok önemli eserler bırakmış-
tır. O bir dâvâ adamı olarak inanç ve ideallerini; şiirlerine,
yazılarına ve hayatına hükümrân kılmış ve yazdıklarıyla
Türk-İslam Ülküsü’nü birkaç neslin gönül gönderinde dal-
galandırmıştır...

Abdurrahim Karakoç’un şiirleri kendi yüreğine doğru
yürümesiyle işittiği aşına seslerden ve sevda gergefinde do-
yumsuz bir aşkla dokuduğu ışıklı nağmelerden oluşan bir
şehrayindir... Karakoç’un şiirlerini okuduğumuzda sıkıntı-
larımız dağılır, gönlümüz coşar ve her bir mısranın oluşturu-
duğu farklı bir rüzgârla yüreğimiz yelpazelenir... Söylemek
isteyip de dile getiremediğimiz duygular en güzel ve en
etkili ifadesini onun şiirlerinde bulur, öfkeniz ve isyanınız
onun mısralarında dile gelir, dizelerdeki parıltılar ruhunuzu
aydınlatır, ümidinizi artırır ve heyecanınızı kıyama durdu-
rur...

Abdurrahim Karakoç; “Bir Güzel Ülkü”ye âşık, “Ana-
mızın ak sütü” olan güzel Türkçemiz gibi aziz vatanımıza,
Türk ve İslam dünyasına da yürekten sevdalı bir gönül a-
damıdır... O aynı zamanda; “Evinin her penceresi Kibleye
açılan bir büyük şair”, “kendisini her saat musalla taşında
yatarken seyreden bir gazi-derviş” ve “Gül” aşkıyla yanıp

tutuşan bilge bir Alperen'dir... Fakat bunların hepsinin üstünde ve ötesinde ancak yüzyılda bir yetişen çok büyük bir şairdir...

Şahsî, fikrî ve edebî kişiliğini genel hatlarıyla ifade etmeye çalıştığımız üstat Abdurrahim Karakoç'un eserlerini aslına uygun olarak yeniden tashih ve tanzim ederek yayımlama kararı almamızdaki en büyük etken, şimdiye kadarki baskılarında daha çok ticari kaygılarla hareket edilmesi, gerekli titizliğin gösterilmemesidir... Hâl böyle olunca, bize düşen görev, "Abdurrahim Karakoç Külliyyatı"nın orijinal hâliyle okuyucuyla yeniden buluşmasını temin etmektir... Bu da, rahmetli Karakoç'un da sağlığında şikâyet ettiği, ama yayınevlerinin bir türlü önem vermediği hata ve yanlışlıkları ortadan kaldıracak ve o muhteşem şiirlerin aslına uygun olarak okuyuculara ulaşmasını sağlayacaktır. Bütün gayretimiz, böylesi bir düşünce ve hizmeti temin içindir.

Medeniyetimizden tevarüs ettiğimiz o muhteşem ifadeyle hatm-i kelim ediyor, "Niyet hayr, akıbet hayr" diyor; "Dördüncü cemreyi yüreğinde taşıyan" Abdurrahim Karakoç dostlarına ve okurlarına selam, sevgi ve saygılar sunuyoruz...

Gayret bizden, yardım Cenab-ı Allah'tandır...

PARMAK İZİ

*Her şiir, şairin aşk denizidir.
Her mısra şairin parmak izi...*

Canlı, cansız tüm yaratılmışlarda Yaradan'ın parmak izi vardır...

Sabahleyin balkonuma konmuş güvercini seyrediyorum... Gözlerinde, gagasında, ayaklarında, hele de tüylerinde aşıkâre çıkan kudret parmağının izlerini görüyorum...

Sonbahardayız...

Ağaçların yaprakları kısmen sararmış, kısmen yeşil...

Her renkte aynı parmak izi...

Güvercin tüylerindeki renk armonisinden ve estetikten daha ince bir sanatı ve sanattaki parmak izlerini hercai melekşede müşahede ediyorum...

Saatlerce bir çiçeği seyrettiğim zamanları hatırlarım...

Rüzgârın hareketinde, yağmurun bereketinde bir şeyler hissediyorsanız, tefekkür kanallarınız tıkalı değilse, mutlaka Yaradan'ın mührünü, yani parmak izini göreceksiniz...

Her insanın parmağına ayrı bir parmak izi nakşeden Yaratıcı ve görebildiğimiz, göremediğimiz, büyük, küçük her şeyde parmak izini de konuşturmuştur... Gözümüze, kulağımıza hitap ediyor parmak izleri...

Yemyeşil otlar, dağ yamaçlarına inen sisler, yıldırımlar, bulutlar ve namütenahi gökyüzü boşluğu... Markası belli,

mimarı belli... Amma okuyabilmek önemlidir... Cahil ne bilsin parmak izini okumayı...

Biz insanlar da telif ettiğimiz eserlere parmak izimizi vururuz... Söz olarak, fikir olarak, iddia olarak, öfke olarak, iman olarak, inkâr olarak.

Eser sahibini parmak izi tanıtır...

Zaten eserin kendisi başlı başına müellifinin parmak izidir... İçinde geçen fikirler parmak izinden kesitlerdir...

Onun içindir ki bu kitabıma "Parmak İzi" ismini uygun gördüm...

Göz izi, gönül izi, parmak izi...

Gösteren bunlardır kimliğimizi...

Elinizde bulunan bu eser belki de son parmak izlerimin toplandığı bir albümdür... Olağanüstü bir durum zuhur etmezse, dörtlükler hariç artık şiir yazmayı bırakacağım... Her şey vaktinde güzeldir...

Beni anlamak isteyenler yazılarımdaki, şiirlerimdeki parmak izlerime dikkat ederlerse hataya düşmezler...

Parmak izlerimdeki sevgilerimle...

Abdurrahim Karakoç

09.11.2002

Ankara

BİR DAHA...

Tevazu severdi, kaynatıp taşırdılar
Girdi hırs ambarına, çıkamadı bir daha...

Haramla yağladılar, kibirle pişirdiler
Bulanık göl ettiler, akamadı bir daha...

Yakın arkadaşları çöplük yaptı beynini
Doldurdular ve sonra dökemedi bir daha...

Kör dikişler atıldı kaypak iradesine
Sökmek istese bile sökemedi bir daha...

Soyundu inancından, terk-i edep eyledi
Şerefini göğsüne takamadı bir daha...

Sürdü benlik atını karanlık geleceğe
Dönüp de geçmişine bakamadı bir daha...

Söndü yüreğindeki yanan aşk alevleri
Uyanıp yeni baştan yakamadı bir daha...

Yediği haram oldu, içtiği haram oldu
Ellerini haramdan çekemedi bir daha...

Burçlardan indirilmiş bayraktı haysiyeti
Alıp tekrar yerine dikemedi bir daha...

Terk etti güzelliği, çirkinliğe sarıldı
Girdiği bataklıktan çıkamadı bir daha...

Küfrü baş tacı yaptı, dostlarına darıldı
Diktiği putlarını yıkamadı bir daha...

Kazancı beleş oldu ve kendisi leş oldu
İtir gibi, gül gibi kokamadı bir daha...

Zirvenin yollarında döndükçe dönekleşti
Ağına helal lokma sokamadı bir daha...

Dost oldu zalimlere, görmedi mazlumları
Gam çekmedi, gözyaşı dökemedi bir daha.

29.03.2000

AYIPTIR - YAZIKTIR - GÜNAHTIR

Gerçekten, “Yazıklar olsun” dedirtecek türden ayıpların ve günahların çok işlendiği bir ülkede yaşıyoruz... Vefasızlar dağ boyu...

Genç, dinç, enerjik ve delikanlı Demirel ile tertibi Ecevit'in kıymetini lââyık-ı veçhile bilemediler...

Rivayet ederler ki:

Çankaya savaşlarında umulandan fazla zayıat verildiğini Türkmenistan seferindeyken öğrenen Sayın Demirel, alelacele mobil divanı toplayarak, savaş bölgesine muvasalata karar kılmışlar.

Meclis-i Ali'de özel ve güzel maddeler sırasıyla oylanırken, bir öncekine göre bir sonrakilerde bariz düşüşler duyumu alındığında ağızları bıçak açmaz, gırtlaklardan votka geçmez olmuş...

Yakın çevredekiler o gecenin sabahı Çankaya sırtlarından şöyle bir yanık türkü duymuşlar:

Dağdan indim düze ben
Diken oldum göze ben
Ne yaptım ki size ben
Döneyim Güniz'e ben.

Arkasından da:

Aman tertip, can tertip
Çare bul hemen tertip
Tertip tertibi kollar
Acele davran tertip

şarkısı dökülüvermiş...

Sabahın alaca karanlığında sadaret sarayında cem olan üç sadakatli ortak, türküyü ve şarkıyı içleri kanayarak dinlemişler... Başvezir divan sazını göğsüne yaslayarak, Köroğlu makamında bir yelteme yaparmış:

Mesut kalksana yerinden
Kılınç çeksene belinden
Al bizi düşman elinden
Mesut meyandır meydandır

Mesut sakın sakın sigarasını içmekte ve cevabı kısadır:
Dövüş bilmemdür bilmemdür.
Başvezir diğer ortağına döner:

Bey babamız darda kaldı
Umudum dağlarda kaldı
Bahçe de tarumar oldu
Anahtar ağıyarda kaldı...

“Devletin başına Devlet gelecek” heyecanıyla devletin ayakucuna otağ kuran ve bulunduğu yeri baş zanneden Devlet, Onbaşı Yamtar’dan miras kalan kopuzu tıngırdatarak şu yırı terennüm eyler:

Saygım var Sultan Hanım’a
Davetin minnet canıma.
Geliyorum dayan usta
Köse’yi aldım yanıma...

Tertipler cenahında bunlar olurken Beygirli Şirket cenahında uykular tehir edilir.

Korkularının esası çadır kurdukları arazinin ellerinden gitmesi... Ya savaşın yönü değişir de baba: “Kırk yıllık zilletimdeki tapulu malıma sahip çıkacağım” derse?

Der mi, der...

Şirket ulularını yer mi, yer...

Sabahleyin dolaşan yaygın rivayetler ise bir hayli iç karartıcı...

Başvezir baş nedimi Hüsam'ı, Erdemli partiyi yumuşatmak için görevlendirmiş...

Babacı partilerin isyanlarını bilumum usuller denenerek yola getirmek, olmazsa kovulacakları tehditleri yapılmak gibi hususlar kulaklarına üflenecekmiş... Tabii elin ağzı torba değil ki büzesiniz... “Bakanlıksa bakanlık, paraysa para” denmekteymiş...

Görelim kim nefsine ve çıkarına gem vurabilecek. Benim endişem Babacı partilerin isyancıları veya makul düşünenleri değil...

Ben, Erdemli partiden endişe etmekteyim...

Babanın tertiplerinden ve geçmişte can dostlarından olan Recai Bey, “69. barikat kaldırılırsa gereken desteği veririz” buyuruyor...

İlahi!...

69. barikat kalksa bile korkağın atlayamayacağı yüzlerce barikat var ileride... Baba sağ olursa ve bir daha başta kalmayı başarırsa, vallahi sizi çiğ çiğ yer...

Yazılı barikatların ne hükmü var ki?

Sözlüsü yeter de artar...

Milletin kahr ekseriyetinin bir muhteremi istemesini, basit particilik çıkarı için (o dahi şüphelidir) tekrar mazlumların başına sarmak reva mı?

Bari "Biz evlatlıktan sarf-ı nazar eyledik... Başımızda delikanlı (!) babalar istemiyoruz" diye kestirip atın... Süre uzun... Şantaj yoğun, amma, cesaret kazanır...

Kimleri yoğura yoğura hamur kıvamına getireceklerinin hesabı yapılmaktadır... Medyayı arkasına alan tertipler, bu işten de başarılı şekilde sıyrılırsa Türkiye'nin geleceği hüsransız tarlalarına dönüşecektir...

Aman Recai, olma hercai...

Koparacağınız taviz, ürküteceğiniz kurbağaya değmez... Karşımızdakiler asrın ender yetiştirdiği "ben" abideleridir... Nerede, nasıl vuracaklarını öğrenemedinizse, çok yazık...

Az kaldı... Amma ben endişelerimi saklı tutuyorum...

Bu savaş, kirli bir savaştır çünkü...

02.04.2000

MASLAHAT-I UMUMİYE

İlimiz çok gardaş başka zaman gel
"Cumbaba" seçmenin telaşındayız...

Batı yaylamızı savurdu bir yel
"Güniz" e göçmenin telaşındayız...

Yedik içtik, çatlıyoruz şu sıra
Yeşil dolar, katlıyoruz şu sıra.
Kast'tan kasta atlıyoruz şu sıra
Ve sınıf geçmenin telaşındayız...

Rektörü, dekanı başta YÖK başı
Kimi roket oldu, kimi göktaşı.
Kenetlendi biraderi, yoldaş'ı
Şimdi baş açmanın telaşındayız...

Bir yaşlı kargayı kılavuz tuttuk
Yarını peyledik, dünü unuttuk.
"Uyum" etiketli zokayı yuttuk
Zirvanın, saçmanın telaşındayız...

Bankalar soyarız "hıyar" yiyerek
"Biz yalarken açlar doyar" diyerek
"Her pislik kitaba uyar" diyerek
Ölçmenin, biçmenin telaşındayız...

Amer, uzo, rakı, şarap az gelir
Yirmi bardak votka bize vız gelir
"Ayran" desek yukarıdan söz gelir
Tekila içmenin telaşındayız...

Seyir komediden drama doğru
Yönümüz Mişel'den Hiram'a doğru
Pervaz etmekteyiz harama doğru
Yüksekten uçmanın telaşındayız...

Uygur'un, Çeçen'in nokrası olduk,
Zillet kitabının noktası olduk.
Putin'in, Zemin'in kopyası olduk
Biz bizden kaçmanın telaşındayız...

19.04.2000

MUHASEBE

Hatırla dostum hatırla
Hani zaman eski zamanlardı.
Dağlar büyüklüğünde yüreğimiz
Arşa direk olan imanımız vardı.
Ülkümüz, idealimiz öyle büyüktü ki
Sevda kuşlarımıza yerküre dardı.

Hatırla dostum hatırla
Hani güzel Türkiye'miz için neler düşünürdük
Hiçbirimiz göz kırpmadan
Kurşunların üstüne yürürdük.
Ölürdük, yaralanırdık
Arkamızdan analarımız ağlardı.

Menfaat kimliğimiz yoktu o zamanlar
Emeğimiz fisebilillah
Aşkımız fisebilillah
Bilmeyenler bilmesin dostum
Biliyor Yüce Allah.

Karşımızdakiler de gözü karalardı
Tepeden tırnağa samimiydiler
İki taraftan da Yiğitler öldü
Sahtekârlar kaldı.

Ruhlarda başladı çözülme
Üzülme be dostum üzülme
Ceddimizin emaneti olan Türkiye'yi
Yüceltmek vazifemizdir
Kirli insanları çok olsa da
Türkiye temizdir.

Bu ülke
İlelebet bizim ülkemizdir...

BUGÜN MİZAH GÜNÜDÜR

Soru sormayın canlar, cevap müşkül şu sıra
Giden korkuttu bizi, gelenden korkuyoruz...

Hırsızdan çok bekçiler hakkımızı çaldı ya,
Bizler şimdi, bağlama çalandan korkuyoruz...

Hüzünlenen de sahte, kahkahalar atan da
Sebepsiz ağlayandan, gülenden korkuyoruz...

Solucanlar büyüyüp oluyorlar ejderha
Yumurtadan çıkmamış yılandan korkuyoruz...

Daha neler gelecek bilmeyiz başımıza
Karanlık tasarıdan, plandan korkuyoruz...

Rüşvet rutin dışına çıktı yukarı katta
Verenden korkuyoruz, alandan korkuyoruz...

Dokunulmaz kepçeler dalar nafakamıza
Biz artık bölüşenden, bölenden korkuyoruz...

Aklımızı yitirdik ahmaklar ortasında
Bilmediği şeyleri bilenden korkuyoruz...

Kurtlar kuzuya döndü, kuzular güvercine
Vallahi üzengiden, palandan korkuyoruz...

Bir bozulma başladı inançta ve ahlakta
Doğandan, doğacaktan, ölenden korkuyoruz...

Çiçeksiz ve meyvesiz ağaçların altında,
Alerjik endişeyle polenden korkuyoruz...

Nerede bir büyükbaş konuşmaya başlarsa
Üstümüze yağacak yalandan korkuyoruz...

Güvendiğimiz bizi yoldu çevirdi kuşa
Tarlasında otları yolandan korkuyoruz...

Ne gibi pislik saçar, ne der, ne demez medya
Bayramlardan, düğünden, şölenden korkuyoruz...

Çifte çifte kilitler taktırdık kapımıza
Tasalluttan, yağmadan, talandan korkuyoruz...

Arı musallat oldu topuğu kıllı ata
Kırılacak yulardan, kolandan korkuyoruz...

Arttı itimatsızlık, işledi ruhumuza
Eğilip terimizi silenden korkuyoruz...

Baskısı var diyorlar siyasetin hukuka
Demokrasi zırhını delenden korkuyoruz...

Oyuncular köledir, zorba hakem sahada
Muhterem'den, sayın'dan, ulan'dan korkuyoruz...

İhtiyaç duymaktayız istikrara, huzura
Şıp demeden huzuru bulandan korkuyoruz...

İnsan, ağaç, sarmaşık, yosun, mantar, papatya
Her toprağa kökünü salandan korkuyoruz...

Yetmez mi bunca korku? Alın bir miktar daha.
Ünlü-ünsüz, falandan filandan korkuyoruz...
Karanlıkta boşalıp dolandan korkuyoruz...

07.05.2000

EĞLENCELİK

Alçak-yumru bahadırlar birleşip
Kamutay üstüne hörelensin hey!...
Çetin doruklardan sert yeller esip
Demirden kapılar aralansın hey!...

Kalksın gönüllerin gamı, gussası
Dağıtılsın uçbeylerin hissesi
Devletli'nin memâlik-i hassası
Enikten cücüğe törelensin hey!...

Ak budun, mor budun, derilsin boylar
Kurulsun otağlar, yapılsın toylar
Ebem Korkut rütbe verir soy soylar
Sadakatli kullar sıralansın hey!...

Saflar dağıtmaya gayret edile
Yüzlerce düvelde hayret edile
Nazırlar üstüne savlet edile
Cümle muhafızlar yaralansın hey!...

Titresin payitaht ünden, naradan
Kadırgalar yürütülsün karadan
Emlâk engelleri kalksın oradan
Yarenler, yoldaşlar paralansın hey!...

Müjdeciler gitsin Beylerbeyi'ne
Zaferler ekledik zafer ayına
Yüz sürme vaktidir hak-i pâyine
Sevinçten gözleri çıralansın hey!...

Baş leventler yeşil dolar sağmalı
Dağlar, taşlar midemize sığmalı
Üstümüze hep menfaat yağmalı
Mazi sele düşüp kürelensin hey!...

Sağı koysun, soldan kalksın beylerim
Urusya'ya, Çin'e baksın beylerim
Emrimdir: Zemin'de aksın beylerim
Kafkaslar, Balkanlar pirelensin hey!...

Ayvazlarım ata bindi inmiyor
Kuşlubel'in fırtınası dinmiyor.
Aydınlıklar içimize sinmiyor
Tiz cümle beyazlar karalansın hey!...

Sabit ay isterim, ayla isterim.
Ben böyle bilirim, böyle isterim
Kışlık sahil, yazlık yayla isterim
Pazarlar, ormanlar kiralansın hey!...

Sözüme başlarsam kesilsin her ses
İznim alınmadan çıkmasın nefes
Kıratın yerine beyaz Mercedes
Yollar iplik iplik turalansın hey!...

Koç Keloğlu der de devran benimdir.
İçerim, dökerim, ayran benimdir.
"Ebem Korkut" verdi, meydan benimdir.
Ayvaz'ım, Kenan'ım naralansın hey!...

12.05.2000

OLDUK

Saz idik, tambur olduk
Düz idik, kambur olduk.
Çelikten kalkan iken
Delindik, kalbur olduk...

30.05.2000

MİRASYEDİ NESİL

Devlet, devlet diye naralar atıp
Devleti harcadık... daha ne kaldı?
Millî duyguları ucuza satıp
Milleti harcadık... daha ne kaldı?

Parti merkezleri kiblemiz oldu
Kirli-paslı giren tertemiz oldu (!)
Kazanan kesemiz, midemiz oldu
Ümmeti harcadık... daha ne kaldı?

PKK 'Kürt'üm' der, Kürtleri vurur
Alevi, Sünni'den uzakta durur.
Dindar karşısında laiki bulur
Vahdeti harcadık... daha ne kaldı?

Nereye baktıksa hoş bakamadık
Bir düştük, bir daha hiç kalkamadık
Sarıldık dünyaya, bırakamadık
Ahireti harcadık... daha ne kaldı?

Dilendik batıda, dağıttık şarkta
Ar, namus kalmadı ev ile barkta
Ekranı, sahnede, caddede, parkta
İffeti harcadık... daha ne kaldı?

Sözleri zehirli yılan ettik biz
Her şeyi her şeyi yalan ettik biz
Sevgiyi, dostluğu talan ettik biz
Hürmeti harcadık... daha ne kaldı?

Şartlandık en canî arzular için
Koymadık tek manî arzular için
Üç günlük nefsanî arzular için
Cenneti harcadık... daha ne kaldı?

Vurduk, çaldık, çırttık, binbir iş yaptık
Gözümüze, gönlümüze dış yaptık.
Yöneldik israfa, gösteriş yaptık
Nimeti harcadık... daha ne kaldı?

Batıya saldılar bir batıl izden
Umutlar hayaller kırıldı dizden
Sılayı aldılar ellerimizden
Gurbeti harcadık... daha ne kaldı?

Zevk-safa içinde şah ile vezir
Biri 'hâkimim' der, birisi 'Hızır'
Bekledik bekledik, gelmedi huzur
Mühleti harcadık... daha ne kaldı?

Çağ delirdi... Beden hasta, can hasta
Haram dolu, riya dolu her tasta
Akıl iflastadır, amel iflasta
Rahmeti harcadık... daha ne kaldı?

Ahbablık, komşuluk nerde erenler?
Duruyorsa haber versin görenler
Söyleyin söyleyin eski yârenler
Sohbeti harcadık... daha ne kaldı?

Nünneti kaybettik, farzı kaybettik
Nahabiden miras tarzı kaybettik
Manevi talebi, arzı kaybettik
Kısmeti harcadık... daha ne kaldı?

Sevinmesin kimse kış geçti diye
Ocak, Şubat biter, Mart karı yağar
Ahlakta düşmeye görsün seviye
Kralın önüne soytarı yağar...

Yıldızlar ne kadar uzaksa bize
O kadar uzağız biz kendimize
Eğilmiş, yıkılmış mezar taşları
Sorun ki gerçeği anlatsın size...

06.07.2000

HAYATIMIZIN TERCÜMESİ

“Biz, biz” diye avunduk, biz yoktu “ben”ler vardı
Siyaset sofrasında, bizi yiyenler vardı...

Körpe hayallerimiz kör tırpanla biçildi
İşret meclislerinde, kanlarımız içildi...

Dağlar yürüsün diye atlas yelkenler gerdik
Nemi kurusun diye denizlere un serdik...

Nurdan gömlek giydirdik çamurdan heykellere
İnanmıştık bir defa, aldatıldık bin kere...

En hâlis niyetlerle en pis çukura düştük
Bir gün hakikat ettik, her gün yalan bölüştük...

Aldatmadık... Aksine her mevkide aldandık
Ateşlerde üşüdük, akan sularda yandık...

Gereksiz bir noktaydık NATO’nun kuyruğunda
Ve şimdi robotlaştık IMF buyruğunda...

Ülkeyi parselledi Rumeli kaçınları
Vatandan bihaberdir vatanın seçkinleri...

Türkiye’nin kaderi Türk’ün elinde değil
Bu zilleti çekmek zor, eğil ey başım eğil.

Oyuncular kapkaççı, hakemler gayri adil
Kaygısız yaşamak mı? Köleliğe muadil.

Haysiyet sarayından indirdiler kadını
Noydular, çağdaş diye süslediler adını.

Ne kalbimiz çalışır, ne beynimiz düşünür
Metalden mamul robot belki bizden daha hür.

Mukallitlik bahsinde maymundan ilerdeyiz
Gün boyu tuvalette, mutfakta, kilerdeyiz.

Demedik haram-helal, lükse, israfa daldık
Zayıf halkı sömürdük, devlet malını çaldık.

İnançla, ibadetle karıştırdık riyaı
Emirle, siparişle görmekteyiz rüyaı.

Borçlar boydan aşınca irademiz çözüldü
Düşünce yollarına ne mayınlar düzüldü.

Çoğalıyor her cinsten canlı heykellerimiz
Gün be gün öpölmekten eskiyor ellerimiz.

Mülk yalan, malik yalan, mülkün temeli yalan
Sığınmacı melezler mülkü ettiler talan.

Korkaklardan put yapıp korkunç imaj yükledik
Şişirdik ve şişirdik, küçüğü büyüledik.

Küçücük gövdemizle dünyayı taşıyoruz
Yaşamak buyusa eğer mutlaka yaşıyoruz.

Mezar taşları diri, mezar taşları canlı
Mezardaki ölümler bizlerden heyecanlı...

Şarlatanı, zorbayı kurtarıcı sandık biz
Yalancı rehberlerin iğfaline yandık biz.

Bitti, tükendi işte eğer, belki ve şayet
Sızlanmak nafiyledir, boşadır her şikayet.

Tablo karanlık, lâkin aydınlık hiç yok değil
Karnımız tok olsa da gözlerimiz tok değil.

Doğmadık bebeklerin duası var yollarda
Şifa bulmaz dertlerin devası var yollarda...

18.07.2000

BEN MÜRTECİ DEĞİLİM

Hadi durmayın, bir "Hoppala!" çekin...

Öyle ya, folun varlığı, yumurtanın çokluğu bilinen bir zamanda, münasebetsiz açıklamada bulunmak mecburiyetinde miyim?

Evet, mecburum...

İrticanın mucitleri de, irticacılık isnat edilenler de ekabir takımının ağzında sakız ettikleri "mürteci" kavramının kuş mu, balık mı, yoksa hayalet mi olduğunu bir türlü izah edemiyorlar...

Ben kendimi sağlama almak istiyorum...

Şiirle izaha çalışacağım, isteyen inanır, istemeyen inanmaz...

Sıkarım kadın eli

Ben mürteci değilim...

Severim meşhur keli

Ben mürteci değilim...

Karılarının elini sıktırmaktan zevk duyanların yürekleri yayla karı gibi soğusun... Günde on yüz otuz bin kadın eli sıkmaya hazırım... Bu hususta kararlı tavırla meşhur kelin de sevilmesi icap eder... Ben 42 yıldır o kişi hakkında yazı yazarım... Bu sevgi işareti değilse nedir?

Mürşidim rantçı Celal

Tanımam haram-helal

Ufkumu sarmaz melal

Ben mürteci değilim...

Okka gibi oturan itiraflar değil mi? Tabii bitmedi... Ben mürteci olmadığımı var olan bütün delillerle ispat edeceğim.

Görsem bir başörtülü
Cinnet bürür gözümü.
Kaçırırım ölçümü
Ben mürteci değilim...

Uygarım, çağdaşım hey
Körkütük ayyaşım hey
Sen anla yoldaşım hey
Ben mürteci değilim...

Yetmez mi demeye dilim varmıyor...
Yetmez elbette...

Çar-naçar bütün özelliklerimi sıralayacağım... Ola ki şüpheleri zail eyleyem...

Kara taşları yumuşatırım belki...
Müziğim senfonidir
Modellerim conî'dir.
Fikrim helezonidir
Ben mürteci değilim...

Kendimde kendim yoktur,
Dansta menendim yoktur.
İlmim yok, fendim yoktur
Ben mürteci değilim...

En yüksekte dayım var
Her peşkeşte payım var.
Dangıl-dungul huyum var
Ben mürteci değilim...

Kebap kıvamını bulmak üzere amma, ben şişi yakmaktan
korkuyorum... Eh, dünya hâlidir, emek parasız, matrak fi-
resiz olmaz.

Eğer etkilemediğim kalmışsa yazık olacak emeklerime...

Ne hocayım, ne hacı
Favorim ebe, bacı.
Kulak ver ey zurnacı
Ben mürteci değilim...

İşim pavyonda, barda
Can bulurum esrarda.
Her dem, her hâlükârda
Ben mürteci değilim...

Ateş harlandı, odun korlandı, zihinler zorlandı ve ben
kimliğimi ispat etmekte epey mesafe aldım sayılır... Gz-
nn yağını yediğim şiir; eğer elimden tutmamış olsaydın
ben ne yapardım? Meramımı kime nasıl anlatırdım?

Sakalsızım gr işte
Görmeyenler kr işte
İçtiğim likör işte
Ben mürteci değilim...

Tarikat mı? Ama t 
Düşmanım hicap,  rt 
Yaptığım resimler n 
Ben mürteci değilim...

Namazı, orucu bu konuya d hil etmeye gönlüm rıza g s-
termedi... İnanıyorum ki, bundan böyle bana kimse "Sen
m rtecisin" diyemez... Yine de belli olmaz... Memleket
beyinsiz hergeleyle dolu...

Amma ben mürteci değilim... Vallahi ve billahi değilim...

Ben, "İki günü birbirinin aynı olan ziyadadır" emrini
düstur edinmiş bir Müslüman'ım... Tamam mı?

30.08.2000

ANADOLU

Seni çok sevenler (!) çok örseledi

Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Açların çalıştı, tokların yedi

Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Yanan hep sen oldun, yakılan sensin

Ruhuna çiviler çakılan sensin

Şekilden şekile sokulan sensin

Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Sınırlar çizildi rüyalarına

Yasaklar konuldu dualarına

Hangi sesler hâkim semalarına

Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Ahlat'ın, Afşin'in, Söğüt'ün mahzun

Evladın, âşığın, yiğidin mahzun

Tebessümün mahzun, ağtın mahzun

Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Metruk mânâstırlar ihya olmakta

Hüzün camilere mahya olmakta

Yâdlar başımıza kâhya olmakta

Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Üzerinden hak, adalet silindi

Hayâ zırhı delik delik delindi

Bu zelil duruma nasıl gelindi

Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Dün şehit kanıyla sulanan sensin
Bugün alkollere belenen sensin
Düşmandan sadaka dilenen sensin
Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Şehit torununa “Sen sus” diyorlar.
“Vatan sevmek bize mahsus” diyorlar.
Her taraf toz duman, kâbus diyorlar
Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Hariçten gelenler köprüyü tutmuş
Dost karşı kıyıda seni unutmuş
Hınzır yeller yaprakların kurutmuş
Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Biraz azim, biraz gayret derim ha!
Delinir karanlık, sabret derim ha!
Şanlı mazi döner elbet derim ha!
Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

12.09.2000

MERKEZ

Ne çile ister, ne emek
Merkez demek huzur demek
Hazır yatak, hazır yemek.

Tüm uçlar merkeze girsin,
Kaz yolsun, kuzu çevirsin...

Kenarda çok tehlike var
Ya kuş kapar, ya kurt kapar
Akıllılar apar, topar

Merkez çadırına dolsun
Her gün düğün bayram olsun...

Cottarelli-Kotar-emmi
Abes şeyler kotar e mi
Sen de bir yol göster hemi

Yorulan merkeze yatsın
Süleymanî maval satsın...

Merkez merkez dedikleri
Bal, kaymaktır yedikleri
Korku bekler gödikleri

Sıkışan merkeze kaçsın
Viski içsin, kımız içsin...

Aralık, Ocak, Şubat...
İster denize gir, istersen damda yat..

04.11.2000

ÜÇ ORTAKLI MEMUR MESTANI

Türkiye'nin "uyum ve istikrar"a kundaklandığı günlere tesadüf eyler... **Ozan Bülent** dört telli "Ukulele"sini kucagina yatırmış, yanık sesiyle ırlamakta:

Yasakladık sokaklara inmeyi
Oturup haddini bilmeli memur.
Öğrenmeli susmayı ve sinmeyi,
Bir ekmeği kırka bölmeli memur.

Ozan Devlet önündeki kırmızıdan yudumladı ve kopuzu sinesine yasladı... Söyledi.
Görelim ne söyledi?

Dillenmesi maaşların azlığı
Bellesinler angutluğu, kazlığı,
Rehin verip gözündeki gözlüğü
Öl denince yatıp ölmeli memur...

Âşık Mesut duvardan indirdi bağlamasını... Cottarelli usulü bir ince ayar yaptıktan sonra başladı tıngırdatmaya... Bozlak makamında döktürüverdi hemen:

Süründürür, coplatırız duyulsun
Vura vura hoplatırız duyulsun
Gözaltına toplatırız duyulsun
Korkmalı, ürkmeli, yılmmalı memur.

Ozan Bülent usta, "Dilinize sağlık çömezlerim, yârenlerim, ortaklarım" dedikten sonra "yaşamsal" bir ders vermek babında tekrar enstrümanını akort eyledi, attı elini kulağına, görelim ne söyledi:

Asmalarda salkım salkım üzüm yok
Vergilerden, zamdan gayri çözüm yok
Kızılay'da şamataya lüzum yok
Köleleri örnek almalı memur...

Söz sırası **Ozan Devlet**'e gelmişti... Dedem Korkut edasıyla diz çöktü, "Destur ya mirim" diyerek kopuzunu örtürdü:

Benden selam olsun Ebem Ruşen'e
Sıtk u sadakatim cuş etti gene
Derim ki çok azdır sekiz on sene
Kırk senede bir kez gülmeli memur.

Âşık Mesut uzun metrajlı bir "ıııhh" çektikten sonra bağlama elinde meydanın ortasına yürüdü... Köroğlu'nu imrendirecek şekilde diz vura vura söylemeye başladı:

Mürteci der fişletiriz kime ne
Kodeslerde kışlatırız kime ne
Cemiyetten dışlatırız kime ne
Mutlaka hizaya gelmeli memur...

Demişler ya "Ozan dili yürük olur"... Saatlerce sürdü karşılıklı yırlama faslı... Ben buraya sığacak kısımlarını aktardım... İşte büyük **Ozan Bülent** ustanın son dörtlüğü:

Enflasyonu yere vurduk, umarım
İstikrara çadır kurduk, umarım
Avrupa'ya karşı durduk, umarım
Sevinip neşeyle dolmalı memur...

Ozan Devlet şah kıtayı saygı ve içtenlikle dile getirdi:

Der Ozan Devlet'im uydum pîrime
Feyz alarak saygı duydum pîrime
Şükrolsun sisteme, doydum pirime
Şüpheyi aklından silmeli memur...

Son sözün kendisinde olduğunu epey bir zaman sonra fark eden **Âşık Mesut** bağlamasını okşadı ve cezbeye kapılmış derviş misali ırgalanarak sözünü tamamladı:

Sizden alıp bankacıya verdik biz
Önünüze KHK'ler gerdik biz
Tüm yollara türlü vaat serdik biz
Sistemin sazını çalmalı memur...

Meydan "Bravo, aferin, berhüdar olasınız!" avazeleriy-le inim inim inledi... Halk; ozan, âşıklardan ziyadesiyle memnun olmuştu... Memurların yaramazlık yapmaları hâlinde karşılarında çekecekleri vardı...

Keşke yerimiz olsa da okunan o güzel yırların tamamını sizlerle paylaşıydık...

Ne yapalım, kısmet bu kadarmış...

İnşallah Ramazan ayı içinde peyderpey tamamlamaya niyetliyim... Edebî kültürümüzün zenginleşmesi bakımından böyle destanların kaçırılmaması gerektiğine inanırım...

Sağ olsun üç ortak ozan... Dilleri dert görmesin...

Ramazan ayının bereketine şükür... Başka aylarda olsa fikir kuraklığı çekeriz... Yaşasın ozanlarımız!.. Yaşasın gerçeklerimiz!..

05.12.2000

NE DER, NE DEMEZ?

"Biri bir düğmeye basmış" sözüne
AF anası RAHŞAN ne der, ne demez?
Ülkedeki çalkantının hızına
Başyardımcı ÖZKAN ne der, ne demez?

Düğme metalik mi, elektronik mi?
Yuvarlak mı, çukur mudur, konik mi?
Süper senfonik mi, platonik mi?
Sual etsek TANTAN ne der, ne demez?

Demişler ya "Çocuktan al haberi!"
Belki de öyledir en muteberi
Bulsak bir yolunu, çağırsak beri
Mesutzade HASAN ne der, ne demez?

Bu düğme nasıl şey, nasıl kavranır?
Millet sıkıntıdan yanar, kıvranır
Susan Kurt'a gitsek nasıl davranır.
Yaralanmış TABAN ne der, ne demez?

Düğme sarp dağların tepesinde mi?
Bozuk terazinin kefesinde mi?
Şahlanan kır-atın heybesinde mi?
Acep TANSU SULTAN ne der, ne demez?

Yılmamalı, her kapıyı çalmalı
Teker teker parmak izi almalı.
Bu düğmeye kim bastıysa bulmalı
Bilmiyorum KUTAN ne der, ne demez?

İlan assak tepelere, dağlara
Sual etsek ölümlere, sağlara.
Gitsek Dinç Bilgin'e, Cavit Çağlar'a
Çok bilmiş SÜLÜ-HAN ne der, ne demez?

BÇĞ'nin fişlerine bakmalı
Eymür, internette destek çıkmalı.
Suçlu bulup gırtlığına çökmeli
Kesilecek KURBAN ne der, ne demez?

İhale eylesek kartel medyaya
Bulur failleri, koymaz haftaya.
Şok bilgiler istiflenir çantaya
Baro başı SAYMAN ne der, ne demez?

Çalışsak YÖK gibi gayret eylesek,
Otuz yıl geriye avdet eylesek.
Apo'yu yardıma davet eylesek
Biraderi OSMAN ne der, ne demez?

Bir düğme, bir parmak ve uçan bir laf
Mesnetsiz iddia, akıllar hoşaf
Hüsran, yine hüsran, VETO yiyen AF
Hukuk ne der VİCDAN ne der, ne demez?

17.12.2000

2000 YILI RAPORU

Devleti koruyan devletlü zatlar
Devleti oymuşlar evcibâlâda.
Enteller, elitler, aristokratlar
Vatanı soymuşlar evcibâlâda...

Kimi bankaları almış-götürmüş
Kimi ihaleyle işi bitirmiş
Hırsız, haydut hâzineyi batırmış
Rüşvete doymuşlar evcibâlâda...

Bu yağma, bu talan, bu kapkaç niye
Kanunlar, tüzükler alınmıştı ti'ye
Hukukun kılınıcı kesmesin diye
Çelik zırh giymişler evcibâlâda...

Kimyası, mayası naziklerimiz
Yürütmüş yürüyen kazıklarımız
Allah'la arası bozuklarımız
Şeytana uymuşlar evcibâlâda...

Bir meşhur babanın has evlatları
Prensi, patronu ve avratları
Sistemin en ünlü zerzevatları
Dışarı tüymüşler evcibâlâda...

Set çekmişler inançların önüne
Yol açmışlar haraçların önüne
Yasak diye tüm açların önüne
Engeller koymuşlar evcibâlâda...

Cüceler, bücürler “büyük” sayılmış
Ödüle, nişana lâayık sayılmış
Topal çekirgeler geyik sayılmış
Hür fikre kıymışlar evcibâlâda...

Yarış var sisteme itaat için
Asırlar satılmış bir saat için
Sağcısı, solcusu menfaat için
Merkeze kaymışlar evcibâlâda...

Mazi, hâl, istikbal yenmiş, yutulmuş
Ahlaka ters düşen bir yol tutulmuş
Millele verilen söz unutulmuş
İkrardan caymışlar evcibâlâda...

Baştaki tosunlar sebebin başı
Sofradan çalmışlar ekmeği, aş
Namuslu yaşayan her vatandaşı
Ahmaktan saymışlar evcibâlâda...

MİLLETVEKİLİ MARŞI

Sormayın kim olduğumu
Ben bilmem, liderim bilir.
Varlığımı yokluğumu
Ben bilmem, liderim bilir...

Gözlerim hep ona bakar
“Kaldır” der, ellerim kalkar.
Gül, menekşe nasıl koker?
Ben bilmem, liderim bilir...

Ne içip, ne yiyeceğim?
Sırtıma ne giyeceğim?
Nerede ne diyeceğim?
Ben bilmem, liderim bilir...

İçimdeki rüyaları
Süreceğim boyaları
Göreceğim rüyaları
Ben bilmem, liderim bilir...

Sıkı tutarım aramı,
Ye derse yerim haramı.
Süt beyaz, kömür kara mı?
Ben bilmem, liderim bilir...

Enim nasıl, boyum nasıl?
Fikrim nasıl, huyum nasıl?
Kullanacak oyum nasıl?
Ben bilmem, liderim bilir...

Hasta mıyım, sıhhatta mı?
Sadakatim ifratta mı?
Otuz gün ay mı, hafta mı?
Ben bilmem, liderim bilir...

Hicap nedir, örtü nedir?
Kurt, kuş, böcek, börtü nedir?
İyi nedir, kötü nedir?
Ben bilmem, liderim bilir...

Hürmetim tamdır zatına,
Minder olurum altına.
Uyarım talimatına.
Ben bilmem, liderim bilir...

Teslim ettim irademi
Böyle yürür benim gemi.
Varsa beynimi, midemi
Ben bilmem, liderim bilir...

25.12.2000

TÜRKÜLERE YENİ YORUMLAR

Atımı bağladım nar ağacına
Kâkülüm dolaştı darağacına...

Olmuyor...

At mı kaldı be birader... Hani nar ağacı, nerede darağacı?
"Tut kelin perçeminden" hesabı, kâkülü kenara bırakma-
nın zamanıdır... Çağdaş yorumlarla konumuzu zenginleş-
tirelim:

Arabamı çektim vurgun parkına
Halis yağ dökerim rüşvet çarkına...

Ha şöyle!.. Ülke menfaatinin temel taşı olan rüşvet ve
vurgun hizmeti dururken başka taraflara at sürmenin
mantiği ne ki?

Allı turnam bizim ele varırsan
Şeker söyle, kaymak söyle, bal söyle...

Vah garibim, vah!...
Sizin elde o saydıkların kaldı mı? Soğan, ekmek neyine
yetmiyor?

Değiştir türküyü hemen...

Deli rüzgâr bizim ele varırsan
Haraç söyle, vergi söyle, zam söyle...

Bu vesileyle sizin eldekilerin gözü, gönlü açılır, türkünün
yeni versiyonunu, yürürken, otururken, uyurken mırıldan-
ırlar...

Üçüncü mısrada:

Eğer bizi sual eden olursa, diyorsun...

Meraklanma, kimsenin kimseyi sual ettiği yok artık. Zirveden tabana herkes kendi galesiyle kucak kucağıdır...

Eledim eledim höllük eledim
Aynalı beşiğe bebek beledim...

Zavallı...

Envai tür pudranın, ıslanmaz çocuk bezinin, hidrofilli pamuğun icat edildiğinden habersiz... Hâlâ höllük eliyor...

Değiştir kaseti...

Eledim eledim armut eledim
Armudun dibine banker beledim...

Armutların iyileri heder olmamalı... İyi armutları ülkenin kalburüstü bankerleri yemeli... Varımız, yoğumuz büyüklerimiz içindir... Armudun sözü mü olur?

Karadır kaşların, ferman yazdırır
Bu aşk beni diyar diyar gezdirir...

Bunu da değiştirmekte büyük ülke menfaati görülmüştür... Kara kaş, kara göz içimizi karartıyor... Beyaz eneiği olsa neyse...

Mesela:

Cottarelli gelmiş ferman yazdırır
AB bizi kapı kapı gezdirir...

Zülfîyâre dokunsa da türkünün aslı böyle olmalı... Avrupalı dostlarımızın bize karşı tutum ve davranışlarındaki candan muhabbete değil bir türkü, yüzlerce türkümüz feda olsun...

Çırpınırdı Karadeniz
Bakıp Türk'ün bayrağına...

Çırpına çırpına Karadeniz'de kol kanat kalmadı... Karadeniz dalgaları ile ağıtlar gelip kıyılarımıza vuruyor:
Ankara civarında yeni bir türkü yükseliyor semaya doğru:

Ah ölmeden yumulsaydım
Mavi akım kaymağına...

Dualarımızı ve âminlerimizi esirgemeyelim lütfen... İsteyenin bir yüzü, vermeyenin iki yüzü pembeleşirmiş...
Geçelim ta Yemen türkülerine:

Denizin dalgasında
Mor mintan arkasında
Ana beni vurdular
Sananın ortasında...

Silahı "ilivarvar" yani (rovelver) olarak tarif ediyor... Türküyü çağın atölyesinde revize edersek, ulusçu ulularımızı memnun etmekle kalmayız, önemli bir memleket hizmeti de ifa etmiş oluruz:

Çankaya makasında
Yürüsem arkasında
Devlet nişanı olsam
Zemin'in yakasında...

Doğu Türkistan, yani sizin anlayacağınız Uygur Türklerinin yegâne dostu Çin devletinin başkanı Ziang Zemin'e verilen devlet nişanı olmayı hangi değişken milliyetçi istemez? Bunu bildiğimizden dolayı türkümüzü hafif şekilde tamirledik.

Estergon kalesi su başı durak...

Aman sen onu orada bırak... Geçmişe sahip çıkmak neta-melidir... Eskiği unut, yeni yolu tut... Önümüzde bir bu-cuk umut... Hem ağlar, hem gideriz.

31.01.2001

GRİKATÜR

Kuzeyinde Esenboğa
Merkezinde Susanboğa
Gülenboğa, küsenboğa
Başkent çiftliğe dönüştü...

Medya kirli, medya kaypak
Rutinleştirdi banka soymak
Kürsü, koltuk, yorgan, yatak
Her yer pisliğe dönüştü...

Titrek sesli bir kılavuz
Meyvesiz bağ, susuz havuz
Yalaka bol, hırsız yavuz
Umut hiçliğe dönüştü...

Namushuza huzur haram
Namushuza vurgun, bayram
İstikrar denilen kavram
Pamuk ipliğine dönüştü...

Haydut sardı geçitleri
Ürür Mao'nun itleri
Kanlanıverdi bitleri
Oymak, piçliğe dönüştü...

Sahnede kaynana, yeğen
Dayı bölüş, damat beğen
Rezaletle doldu leğen
Dibi, sismiğe dönüştü...

Yukarda alçak basınçlar
Kabarır öfkeler, hınçlar
Baş keser, zağlı kılınçlar
Canlar tiftiğe dönüştü...

Karada yüzer kayıklar
Çocuklar dolar sayıklar
Kökten kesildi bıyıklar
Sakal kirpiğe dönüştü...

01.03.2001

KURTARICIMIZ DERVİŞ

*Derviş efsanesi icat edileli şarkımız, türkümüz Derviş oldu.
Bana da şiir yazmak düştü:*

Toplanır her saat “Zirve Mangası”
Kurtulur dost, ahbap, kirve bankası
Karin doyurmuyor lafın yongası

Raflarda içi boş üç şişe kaldı
Ülkenin kaderi Derviş’e kaldı.

Ekonomi dibe çökmüş gam değil
Tüm hayaller yaprak dökmüş gam değil
Akşam olmuş, şafak sökmüş gam değil

İstikbal Keto’ya, Memiş’e kaldı
Milletin umudu Derviş’e kaldı.

IMF’yi baş kılavuz seçtiler
Dalgah kur deyip dalga geçtiler
Beddualar yiyip bed söz içtiler

Kala kala hüsrân, endişe kaldı.
Vatanı kurtarmak Derviş’e kaldı.

Komisyon: rüşvetin nam-ı diğeri
En güçlü kediler yiyor ciğeri
TL’nin düştükçe düştü değeri

Sabit tutmak zamka, çirişe kaldı
Yırtığı yamamak Derviş'e kaldı.

Kepenk kapatıyor orta boy esnaf
İntiharlar arttı, yeter el insaf
Yığıyor başnazır gaf üstüne gaf

Direnmek kolonla kirişe kaldı
Konağın boyası Derviş'e kaldı.

Reçeteyi IMF'ye yazdırdık
Yan etkiyle yaramızı azdırdık
Bile bile kuyumuzu kazdırdık

Talanın rekoru finişe kaldı
Cenaze kaldırmak Derviş'e kaldı.

Borç batağı boydan aştı ne haber?
Sabır küpü doldu, taştı ne haber?
Gidişata baba şaştı ne haber?

Zırveyi hazmetmek gevişe kaldı
Hastayı atamak Derviş'e kaldı.

Uyum, istikrarla başladı cinnet
Cehennem süslendi, taşlandı cennet
Vurgun avcısının canına minnet

Avlaklar seter'e, kaniş'e kaldı
Çorba, pilav yapmak Derviş'e kaldı.

Türkiye'de dirlik, düzen şinanay
Üç ortakta insaf, izan şinanay
Karar veren "sorun çözen" şinanay

Yaylalar dört topal çebişe kaldı
Vergi sütü sağmak Derviş'e kaldı...

15.03.2001

“BEYAZ BAYKUŞ”

Arkadaşım, “Bolu’ya kadar bir gezi yapsak nasıl olur?” diye sorduğunda, “*Seyahat ediniz, sıhhat bulursunuz*” mealindeki hadis aklıma geldi ve “Olur” cevabını verdim...

Yola çıkacağımız an, ben otobandan gitmek istemiyordum... “Nallıhan, Seben güzergâhından gidelim, dağları, ormanları seyrederek, resim çekeriz” teklifinde bulundum ve yola çıktık...

Seben ilçesini geçip Aladağa doğru tırmanırken sağ taraf dağ zincirinin yükseklerindeki antik kaya mezarları gözümle ilişti... Arkadaşıma arabayı durdurmasını söyledim, karşıdan gelen bir sürücüye kaya mezarlarının bulunduğu yere nereden gidileceğini sorduk, tarifi üzerine geriye dönüp dağa doğru tırmanışa geçtik... Yolun berbatlığını söylemeye lüzum yok... Müsait bir yere arabayı park ederek elimizde teyp, fotoğraf makinesi, yorucu bir yürüyüşten sonra kayalara oyulmuş, fî tarihinden kalma mezarlara yaklaştık... Baktık, sırtı bize dönük bir adam hem saz çalıyor hem de türkü söylüyor... Türküsünü bitirene kadar dinledik, sonra selam verdik ve ne yaptığını sorduk...

Bize kaya mezarlardan birisinin kapı üzerindeki giriş gibi uzanan taşın üstüne tünemiş kocaman bir beyaz baykuş gösterdi:

“İlk defa böyle bir baykuş görüyorum... Sanki kaya mezarlarda yatanlara inat olsun diyerek ve kendisi hiç ölmeyecekmiş gibi duruşu beni duygulandırdı... Benim ismim Âşık Seyyaktır... Baykuşa bir türkü söyledim irticalen” cevabını verdi...

"Türkünün aslını görebilir miyiz?" dediğimizde, yanındaki teybi çalıştırdı ve biz kendi teybimize aşağıdaki entresan türküyü kaydettik:

Gururlanma beyaz baykuş
Kangal iti de beyazdır.
Beyaz oldunsa ne olmuş?
Domuz sütü de beyazdır.

Tüyü kızıl, tüyü kara
Başı, beyni etmez para.
Sor tüyünü yolanlara
Tavuk eti de beyazdır.

Pandora kapağın açmış
Açtığında akli kaçmış
Yeryüzüne pislik saçmış
Meşhur kutu da beyazdır.

Kavağın, çamın, ladinin
Çoğu beyazdır odunun
Yaşlı Amazon cadının
Uyuz atı da beyazdır.

Beyazlığı baki sanma
Nâr-ı beyzâdır aldanma
Cehennem yedi kat amma
Yedi katı da beyazdır.

Başı yalan, sonu yalan
Donmuş mermer heykel olan
Antik çağdan arta kalan
Herkül putu da beyazdır.

Nebatattan ayrı kaçır
Beyaz beyaz yaprak açar.
Her zerresi zehir saçır
İsyanotu da beyazdır.

25.03.2001

2001 RAPORU

Bu yazıyı, daha doğrusu aşağıdaki şiiri yatakta yazıyorum. Aman hoşunuza giderse, keşke hep hasta olsa da böyle şiirler yazsa diye dua etmeyesiniz.

Ekranada, kürsüde, sahnede Derviş
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.
Lokantada Derviş, kahvede Derviş
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Yediğimiz elense mi, künde mi?
Beklentimiz yarında mı, dününde mi?
Derviş yapar, Derviş bozar gündemi
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Açtığımız her torbada Derviş var
İçtiğimiz her çorbada Derviş var
Şort, smokin, her urbada Derviş var
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Ekrandan silindi üçlünün yüzü
Derviş dolduruyor dereyi, düzü
Dert etmeyin buzağıyı, öküzü
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Derviş geldi bizimkiler kaçtılar
Yönetimden buharlaşıp uçtular
Bir bilinmez yaylaya mı göçtüler?
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Ulaklar yollayın Çin'e, Küba'ya
Haber salın aşirete, obaya
Gidin, sorun şu 'Birbilen' babaya
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Partide, grupta varlar mı acep?
Şerbette, şurupta varlar mı acep?
Nezlede, gripte varlar mı acep?
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Medya kucagını açtı Derviş'e
Memur odur, mesul odur her işe.
Fal baktırır hele Medyum Memiş'e
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Kargaya, tilkiye sordum cevap yok
Sineğe, kirpiye sordum cevap yok
Bonköre, pintiye sordum cevap yok
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Vekiller perişan, vekiller hasta
Dilleri tutulmuş bakanlar yasta
Kriz fing atıyor tavada, tasta
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Bir baktım kapının ziline Derviş
Bir baktım saatin pilinde Derviş
Köylünün, kentlinin dilinde Derviş
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Fena vurdu "dalgalı kur" IMF
Meyler bile az kalkıyor şerefe
Vardık, varacağız derken hedefe
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Gerçek tarih iken destana döndük
Vakitsiz bozulmuş bostana döndük
Ve sonunda Dervişistan'a döndük
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Burnuna dayandı canı seçmenin
Faydası yok viski, kırmızı içmenin.
Vakti miydi ricat edip kaçmanın?
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Maceramız kötü bitti, çok yazık.
Umudumuz uçtu gitti, çok yazık.
Dolar aşkı mecnun etti, çok yazık.
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Duymayana haber versin duyanlar
Arasın da bulsun banka soyanlar.
'Başka alternatif yoktur' diyenler
Ecevit, Bahçeli, Yılmaz kayboldu.

Elbette fiziki kayıptan söz etmiyorum. Manen kayboldu
sayın üçlü... TV kanallarını, gazeteleri takip ediyorlarsa
mutlaka farkına varıyorlar yokluklarının. Türkiye şimdi
baştan ayağa Derviş kesildi...

Bir mum yandı
Üç mum söndü...
Tekerler tersine döndü...

26.04.2001

ZAMAN VE KEYFİYET

Sene iki bin'de, iki bin bir'de
Cıvıdı, eridi, aktı umutlar.
Bembeyaz hayaller boğuldu kirde
Utançtan boynunu büktü umutlar..

Kutlu misyonları yüklendi bir dev
Yıllarca yıllarca beklendi bir dev
Farenin altına saklandı bir dev
Kahrından dizüstü çöktü umutlar..

Gayeler, ilkeler tenkil edildi
Zafer hezimete tebdil edildi
İnkarcı muannit tebtil edildi
Kanlı gözyaşları döktü umutlar...

Dolu sanılmıştı, hepsi boş imiş
Yürekleri, beyinleri taş imiş.
İdollerini bir acayip kuş imiş
Ezildi, çürüdü, koktu umutlar...

Yem borusu öttürdüler habire
Masal kuşu tutturdular habire
Sabır hapı yutturdular habire
Yalan dolmasından bıktı umutlar...

Kısır ebe, fırça çekti ilk anda
Sert kılıçlar yumuşadı kalkanda.
İki çırak serinlerken volkanda
Ülkeyi kavurdu, yaktı umutlar...

24.05.2001

HASAN'A MEKTUP (2/1)

Kırk yılı geçti değişen yok be Hasan
Nahnedeki deli yerli yerinde...

Taşlar mı anlasın sen anlamazsan
Başımızın keli yerli yerinde...

Niyaset meydanı yine toz duman
Kurtuldum sanıyor gözünü yuman
Yallahi hâlimiz dünkünden yaman
İşte sağı, solu yerli yerinde...

İrfanı kaybettik, köreldi zekâ
İlk önce kılavuz basıyor faka
İthavet gırtlakta, keyifler keka
Gözümüzün külü yerli yerinde...

Adalet arardık el'an ararız
Mezarlıkta bayram, şölen ararız
Kendi koynumuzda yılan ararız
Medyumların falı yerli yerinde...

Daraldı, sıkıştı huzur çemberi
Bir adım atmadın daha sen beri
Çürümüş olsa da et, kemik, deri
Mezardaki ölü yerli yerinde...

Hakkımız dibine gömüldü hâk'in
Nasihat ederler; sakın ol, sakın
Devlet çırılçıplak soyuldu lâkin
Bak devlet-i âli yerli yerinde...

Borçlarımız katlandıkça katlandı
Kimi aç ölürken, kimi yat'landı
Ne şevk bulduk, ne ağzımız tatlandı
Ve herkesin dili yerli yerinde...

Muhasip taksimden, kesirden âciz
Aydını, cümleyi tefsirden âciz
Yazı da, kelam da te'sirden âciz
Eyyamcının yolu yerli yerinde...

Millî kanalları kurutturdular
Milleti pop ile uyutturdular
Türk'e türküsünü unutturdular
Bağlamanın teli yerli yerinde...

Çabuk yoldan köşe dönme gereği
Kaşık gibi kullanan var küreği
Gasp edildi namuslunun yüreği
Vurguncunun eli yerli yerinde...

Yüz misli çoğaldı angut'u, toy'u
Bana neci semil, ahmak diz boyu
Doldurdu üstsüzler sahili, koy'u
Sapanca'nın gölü yerli yerinde...

Karamsar bir tablo çizdimse boş ver
Riskli sahalarda gezdimse boş ver
İdrakini yorup üzdümse boş ver
Her kapının kulu yerli yerinde...

Farkı fark eyledik, farka bağlandık
Topyekün bir koca çarka bağlandık
Horsaya, dolara, marka bağlandık
IMF'nin pili yerli yerinde...

Keçileri dağa kaçırma sakın,
Gelecek müjdeli haberler yakın.
At gözden perdeyi, etrafa bakın
Her bahçenin gülü yerli yerinde...

02.08.2001

HASAN'A MEKTUP (2/2)

Çeçenistan kan denizi
Ağaçlar kuruyor Hasan
Temin ederim ki sizi
Rusya kuduruyor Hasan...

Kısa keseceğim sözü
İçimde isyanın közü
İsrail'in döndü gözü
Vurdukça vuruyor Hasan...

Bu ne zaman, bu nasıl çağ?
Üzerime çöküyor dağ
Ötede Keşmir, Karabağ
Sahipsiz duruyor Hasan...

ABD, AB ve BM
Sakın ha bunlar ne, deme?
Kurtlar giriyor gövdeme.
Zihnimi yoruyor Hasan...
Hayalim çürüyor Hasan...

HASAN'A MEKTUP (2/3)

Hasan'a ilk mektubu 1960 yılında yazmıştım... Bakıyorum, aradan tam 41 yıl geçmiş...

Hasan, ilk mektubunu okuduğunda eğer 20 yaşındaysa, şimdi 61 yaşına basmıştır... Daha yaşlılar varsa da onların gözleri belki görmez, belki de okumak istemezler...

Ben yeni Hasanlara 41 yılın hikâyesini anlatacağım... Şiirle... Mizah kapısından girerek...

Dokuz yüz altmıştan iki bin bire
Zorba kovalıyor, korkak kaçıyor.
Aklımız, fikrimiz döndü kevgire
Kurnaz kovalıyor, ahmak kaçıyor.

İktisat komada, enflasyon sarhoş
Büyükler uykuda, büyükler bir hoş
Yürekler dert dolu, mideler bomboş
Çorba kovalıyor, tabak kaçıyor.

Agâhlar, arifler mestana döndü
Hal-ü melâlimiz destana döndü
Memleket bozulmuş bostana döndü
Hıyar kovalıyor, kabak kaçıyor.

Feministler zuhur etti her yanda
Kılıbıklar süt sağıyor meydana
Töre möre hasat oldu bir anda
Manken kovalıyor, kazak kaçıyor.

Dengeleri alt üst etti cehalet
Devletimiz bir Derviş'e emanet.
Yakamızı bırakmıyor sefalet
Ayran kovalıyor, ırmak kaçıyor.

Beyaz Türk, Kara Türk, böldüler bizi
Tuttular kaz gibi yoldular bizi
Açgözlü damlalar yuttu denizi
Çeşme kovalıyor, ırmak kaçıyor.

Aşk bağına giremedik bir türlü
Dost gülleri deremedik bir türlü
Nurlu sabah göremedik bir türlü
Gece kovalıyor, şafak kaçıyor.

Düşe kalka geldik bugüne amma
Utancımдан bakmıyorum arkama
Portakal aşısı yapan var çama
Ayrık kovalıyor, kavak kaçıyor.

Hasan'ım duy işte, haberler böyle
Birine cehennem, birine yayla
Habire Mecnun'u kazıklar Leyla
Medya kovalıyor, ahlak kaçıyor...

29.08.2001

DÜŞER AKLIMA

Her nerede “tarih” sözü duyarsam
Özlediğim zaman düşer aklıma.

Doğudan batıya akan kutlu sel
Ak, kılıç ve kalkan düşer aklıma.

Malazgirt göğsünde açılan kilit
Şüphesiz Alparslan düşer aklıma.

Ana bildiğimiz şu ana mekân
Burcu burcu vatan düşer aklıma.

Ertuğrul Bey adlı devlet bânisi
Ceddim Gazi Osman düşer aklıma.

Nemaya ser çeken bir ulu çınar
Fatih Mehmed Sultan düşer aklıma.

Üç kıtada dalga dalga yayılan
Nihayetsiz umman düşer aklıma.

Aşk ile, vecd ile, adalet ile
İlim düşer, irfan düşer aklıma.

Sonra gövdemizi kemiren kurtlar
İhmal düşer, isyan düşer aklıma.

Jönlerin, bönlerin ihanetleri
Ve küçülen meydan düşer aklıma.

Cezayir bestesi, en içli ağıt
Feryat ile figan düşer aklıma.

Dalarım kor gibi hayallerime
Evlâd-ı Fatihan düşer aklıma.

Kosova'yla Dumlupınar diz dize
Kaybolan şeref, şan düşer aklıma.

Sene iki bin bir, Türkiye muhtaç
Tüm vurguncu ihvan düşer aklıma.

Semirir, eğlenir mutlu azınlık
Milyonlarca kurban düşer aklıma.

Mazimizden karanlıktır hâlimiz
Kandil, mum ve şamdan düşer aklıma.

Bendeki yarayı avcılar bilmez
Hep yaralı ceylan düşer aklıma.

Şu dünyayı baştanbaşa saracak
Mühürlenmiş ferman düşer aklıma.

Umutsuzluk yaklaşırken yanıma
Gökten yağın derman düşer aklıma.
Can içinde bir can düşer aklıma...

05.09.2001

HAYRAN

Sen zorun içinden kolayı seçersin
Ayrarı içmezsin, kolayı içersin
Dost seçecek olsan Ahmed'i seçmez de
Ya Mişon'u, ya Nikola'yı seçersin.

MEDYA

Kan dolu kaşık medya
Çirkef, bulaşık medya
Öz yurduna muhalif
Batıya âşık medya.

19.09.2001

İMİR

İmir var SAM amcamdan
Atlar koşarım camdan.
Bombamı, tüfeğimi
Temizlerim akşamdan...

01.10.2001

BU ÇAĞRI SANADIR

Bir damla SU gönder bana
EĞer gnderebilirsen.
Ana sütü gibi tertemiz olsun
Bir damlası Karadeniz
Bir damlası Akdeniz olsun.

Bir avuç TOPRAK gönder bana
Edirne koksun, AĞrı koksun
Her zerresi burcu burcu
Türkiye koksun
Anadolu'dan ağrı koksun.

Bir dilim EKMEK gönder bana
Yiyince lezzetini hissedeyim
Bereketini hissedeyim.
Köy köy, tarla tarla
Memleketimi hissedeyim.

Bir demet ÇİÇEK gönder bana
Renkleri;
Sarı, kırmızı, beyaz ve mavi olsun
Râyihası, estetiği
Semavî olsun.

Bir tutam SEVDA gönder bana
Veysel Karanî'nin, Yunus Emre'nin
Sevdasından olsun.
Mevlâna'nın Mevlâ'sından olsun.
Sevdaların hasından olsun.

Bir RÜYA gönder bana
Yürürken, otururken
Güneşi, ayı seyredeyim
Aradan kalsın tüm duvarlar
Maverayı seyredeyim.

Bir damla ALINTERİ gönder bana
Yazdığın ŞİİRLERİ gönder bana
Okumaya ihtiyacım var...

25.10.2001

2001 YILI RAPOR ÖZETİ

Yara çok, yaraya em yok.
Ölçtürdük sularda nem yok.
Çay demlettik, çayda dem yok
Bardak kafayı üşüttü...

Bak şu taksimci feleğe
Doksan şeytan bir meleğe
Bakıp hıyara, keleğe
Kavak kafayı üşüttü...

Alan meyus, satan meyus
Üzüm, elma zaten meyus
Baştanbaşa vatan meyus
Kabak kafayı üşüttü...

Yükseğe zam, engine zam
Arabanın rengine zam
Günde üç kez benzine zam
Kontak kafayı üşüttü...

Çalınsın neşeli sazlar
Oynasın top model kızlar
Malı götürdü kurnazlar
Ahmak kafayı üşüttü...

Açın pencerenin tülün
Doldu karga, kaçtı sülün
Boynunu büktüler gülün
Zambak kafayı üşüttü...

Kimileri tuttu taşa
Kimiler taç etti başa
Sardılar her türlü nâşa
Bayrak kafayı üşüttü...

21.12.2001

TÜRKİYE 2001 RAPORU

Kılavuz tutmuştuk üç ortakları
Bataklığa battık iki bin birde...
Toprağa gömüldü insan hakları
Çok belaya çattık iki bin birde...

Yükledik millete vergiyi, harcı
Faizli borç bulup ödedik borcu
Ulü'l-Emir yaptık Colin'i, Corc'u
Dertlere dert kattık iki bin birde...

Yedik içtik boş vaadi, boş lafı
Sopalattık öğrenciyi, esnafı
Sürgün ettik adaleti, insafı
Çok safralar (!) attık iki bin birde...

DGM'de koptu asıl kıyamet
Anayasa suç unsuru ve hayret
Basın toplantısı, öfke, celadet
Su aldık, yan yattık iki bin birde...

İlk önce ABD'den yedik keleş
Avamın, havasın şaşı feleş
Esir düştü bağımsızlık meleş
Ne acılar tattık iki bin birde...

Yönetim kartelevi çekti kıyağı
Hortumcu kollamak bunun ayağı
Vatandaş yıl boyu yedi dayağı
Hayli çalım sattık iki bin birde...

Türk lirası boğulurken rakamdan
On bakanı sepetledik makamdan
Birileri “düşün” dedi “yakamdan”
Hayli kirpi yuttuk iki bin birde...

03.01.2002

2002 TAHMİN RAPORU

İki bin ikiye gelin eyledik
Anasından kötü çıkar korkarım...
Dansözlerle ağırladık, toyladık
Ninesi yosmaya çeker korkarım...

Dayısı IMF, amcası döviz
Enflasyon olacak girdiği havuz.
Bu da başımızda kıracak ceviz
Halkın ümüğünü sıkar korkarım...

Banka kurtaracak üçlüye uyup
Zengine verecek fakiri soyup
Söylemesem olmaz, söylesem ayıp
Nifak tohumları eker korkarım...

Gelen ki gidenden öğrenir hile
Memuru, işçiyi düşünmez bile
Kartelci, holdingci patronlar ile
Her gün balayına çıkar korkarım...

İsraftan kaçınmaz, takısın takar
Tabanı iplemez, zirveye bakar
Bekleyin de görün üç ayda kokar
Umut bağlayanlar bıkar korkarım...

Belli değil soyu, sopu, uyruğu
Muhtemelen Bush'tan alır buyruğu
Borçlu kısrak dik tutamaz kuyruğu
Koşarken çamura çöker korkarım...

02.01.2002

MANTARNÂME

Takriben iki bin küsur yıl önce Çin'de "Çaynâme" adlı bir kitap yayınlanmış... Bugün ben "Mantarnâme" makale yazmaktayım... Gelecekte klasikler arasına girmez, amma günü kurtarmaya kâfi gelir...

Mantarlar sülalesinin feyzini, bereketini, sıhhate katkısını, lezzetini ilmî usûllerle yazsam ansiklopedilere sığmaz...

Mantar deyip geçmeyin
Büyük küçük seçmeyin
Mantar suyu dururken
Başka bir su içmeyin...

Gene dağıttım galiba... Mantardan başlayacakken suyundan başladım... Bu gibi unutkanlıklar herhalde şu sıralar mantar yemediğimden ileri gelmektedir...

Diyorum ki, ziraat fakültelerinde bir "Mantaroloji Enstitüsü" kurulsa, mantar ilmiyle mücehhez mühendislerden Prof.'luk mertebesine yükselenlere kürsüler tahsis edilse memleket ihya olurdu...

Mantar türlerini "göbelek", "domalan", "mantar" diye ayırmak, en azından mantarlar arası ayrımcılıktır... Buna gönlüm rıza göstermez...

Cüsselerine, şekillerine göre tarifleri yapılmış, fakat her yörede her mantar yetişmez... Mesela, Elbistan yöresinde yetişen "sağır göbelek" cüsse bakımından kraldır...

Parmak kadar bir kök üzerinde yusuvarlak 7-8 kilo gelen mantarı siz nereden bileceksiniz... Tepsi büyüklüğünde, yassı, çağşır göbeleği başka yörelerde yetişir mi, yetişmez mi bilemiyorum...

Bendeniz sağır göbeleğe “mantarlar şahı” ismini uygun görmekteyim... Diğer bütün mantarlar gücenseler de bu böyledir... Tadı leziz, kendi aziz, hem de zehirsiz bir göbele. Neden şah olmasın mübarek.

Bir de aklımın almadığı “kültür mantarı” çeşidi var ki, hangi kültürle beslenirler, kökenleri belli mi, yaban mantarları gibi hürriyet içinde yaşarlar mı? Merak ederim...

Kültürden bihaberiz
Mantarımız kültürlü...
Adaletsiz tartsak da
Kantarımız kültürlü...

Mantarnâme şüursiz olmamalı... Manilerle süslenmemiş bir mantarnâme ha yazılmış, ha yazılmamış...

Bir konuya daha açıklık getirmek istiyorum... Biliyorsunuz yahut da duymuşsunuzdur, iki türlü mantar vardır... Birisi zehirsiz, bir diğeri ise zehirli... Aman dikkat ediniz, zehirli olanını yemeyiniz... Nasıl ayırt edeceğiz sorusuna vereceğim cevap: “Olasılıkları” dikkate almanızdır...

Sözgelimi, ben dağ mantarlarına güvenirim... Kültürlü mantarlara mutlaka “olasılık” penceresinden bakarım...

Dün “hıyara güzelleme” yazdım, bugün “Mantarnâme”. Kızmayın hemen sevgili okuyucularım... Siyasi yazılar yazmamı beklediğinizin farkındayım... Siyasi kanallara girmek şu günlerde pek akıl kârı değildir...

Mantar beyin, mermer yürek
Duman çıkar direk direk
Arife tarif gerekmez
Bir miktar basiret gerek...

Bulunduğum şehirde sis ve ayaz var... Böyle sisli havalarda hiyardan, mantardan, ıspanaktan, yulaftan bahsetmeyeceğiz de afaki şeylerden mi konuşacağız?

Ülke bağlı, bahçeli
Mantardan yap reçeli
Semizleşmiş tosunlar
Mantar suyu içmeli...

31.01.2002

KURBANLIK

IMF'den gelen emir istekle
İşini kaybetti garibim Mehmet.
Karnını doyurur yavan ekmekle
Aşını kaybetti garibim Mehmet.

Fazlalıksın diye ferman ettiler
Soydular anadan üryan ettiler
Kriz bayramında kurban ettiler
Başını kaybetti garibim Mehmet.

Görünüşte seksen, kütükte kırk dört
Yıllar mı yalancı, yollar mı namert
Geldi onu buldu boş gezen her dert
Yaşını kaybetti garibim Mehmet.

Umut taş kesildi, borç salkım saçak
Sabırda çatlak var, öfkede kaçak
Sıkıyor, ağzını açmıyor bıçak
Dişini kaybetti garibim Mehmet.

Ayıp saydı kancıklığı hileyi
Çarşıda, pazarda çekti çileyi
Doldurmak isterken yırtık fileyi
Boşunu kaybetti garibim Mehmet.

İnancını, dokusunu çaldılar
Evladının kokusunu çaldılar
Rüyasını, uykusunu çaldılar
Düşünü kaybetti garibim Mehmet.

Zamlara, vergiye yetmedi gücü
Dâvâyâ, yargıya yetmedi gücü
İlaca, sargıya yetmedi gücü
Eşini kaybetti garibim Mehmet.

Şaşırmıştı daldan dala konarken
Beyni eriyordu kanı donarken
İçi boşaltıldı, ona yanarken
Dışını kaybetti garibim Mehmet.

Teselli aradı ezan sesinde
Yıkıldı bayramın arefesinde
Gün geldi, nihayet can kafesinde
Kuşunu kaybetti garibim Mehmet.

Gıdaya muhtaçtı, mavraya toktu
Enflasyon yılanı kalbinden soktu
Zaten ilkbaharı, yazı hiç yoktu
Kışını kaybetti garibim Mehmet.

Sönmek üzereydi gözünün feri
Bir çare bulurdu belki lideri
Partiye uğradı, dönerken geri
Kaşını kaybetti garibim Mehmet.

Perdeleri kaldırıncâ üstünden
Kart domuzlar çıktı kuzu postundan
Doğruyu söyledi, altı dostundan
Beşini kaybetti garibim Mehmet

10.02.2002

BABA SÜLÜ

Dokuz aylık hasret geride kaldı
Kavuştu oğluna Süleyman baba.
Nazlı kızını da yanına aldı
Yürüyor yoluna Süleyman baba...

Görülmemiş siyasetin bezgini
Eline alacak yine dizgini.
Çağırıp yanına İsmet Sezgin'i
Girecek koluna Süleyman baba...

Gürül gürül laf akacak kurnadan
Çok peşrevler dökülecek zurnadan
Ulûfeler dağıtacak durmadan
Sağına, soluna Süleyman baba...

29.03.2002

AĞLAMA FİLİSTİNLİ KIZ

Baban bir daha eve dönmese de
Filistinli çocuklar rahat yüzü görmese de...
Arttıkça artsa Yahudi canavarlığı
Kalsan da tek başına yapayalnız
Ağlama Filistinli küçük kız...

İntikam ateşiyle kavrulmak olmalı bundan sonra Filistinli
çocukların rüyası...

Yıkılacak elbette canilerin dünyası...

Şehit kanlarının aktığı topraklarda yeşerir hürriyet çiçek-
leri...

Sen de anla gerçekleri...
Sizinle beraberdir dualarımız...
Ağlama Filistinli küçük kız...

Yıl: M.S. 66

Havari Pavlus adında bir mümin vardı...

"İçtimai düzeni bozuyor, Yahudi dinini küçültüyor." di-
yen Yahudi makamları Pavlus'u idama mahkûm ettiler...

Ve idam ettiler Pavlus'u...

O ki, Hristiyanların en ulusu,
Hazret-i İsa'nın yolundaki tebliğ yolcusu...
Kaçmıştı Şaron'un bilmem kaçınıc dedelerinin uykusu.
Romalılarla birlikte işlediler cinayetlerini
Sevindiler arsız arsız
Olmuştur böyle vakalar ve olacaktır.
Ağlama Filistinli küçük kız...

Yer: Yine Filistin

Yıl: M.S. 135

Roma'ya karşı Yahudi ayaklanması

Sebeup: Siyaset ve din.

Deme ki niçin?

Yahudi fitratında bozgunculuk vardır

Hayallerine dünyalar bile dardır

Ve cezalarını buldular

Kendi topraklarından kovuldular

Zaman gaddar, zaman acımasız

Ağlama Filistinli küçük kız...

Adil ol büyüdüğün zaman

Amma cana kıyanlara, işgalcilere verme aman

Akıllı, cesaretli çocukların olsun

Bekle, hele bir yarın olsun

Şaron'un torunları

Kudüs'ü ziyaret için senin çocuklarına yalvarsınlar.

Ağlama duvarının dibinde yıllarca ağlasınlar

Bilirim büyüktür acınız

Yine de ağlama Filistinli küçük kız...

Barışçı ve namuslu soydaşlarına

Beraber ibadet ettikleri dindaşlarına

Nasıl saldırdıklarını görüyorsun.

Bu sahneler hafızanda dursun.

Kimseye zulmetmesin senden doğacak çocuklar

Fakat, kan dökücülerden intikam almayı da unutmasınlar

İnşallah kabul olacaktır dualarımız

Ağlama Filistinli kız...

05.04.2002

HEM OKUDUM HEM DE YAZDIM

Küçük bir maskottu seçtiğim zaman
Şimdi bir Herkül'dür benim vekilim
Tanımaz yanından geçtiğim zaman
Kitapsız virgüldür benim vekilim.

Ben, ben, derdi, benliğini unuttu
Cümlemizi efsunladı, uyuttu
Kapattı ağzını, dilini yuttu
Dut yemiş bülbüldür benim vekilim.

Güvenim sonsuzdu, aldım havamı
Bir uyuz keçiye sattı dâvâmı
Aç susuz bıraktı yurdu, yuvamı
Kapkara bir züldür benim vekilim.

Yollarda dağıldı bitti kafilé
Geçirdik günleri el-insaf ile
Mahmuz nâfiledir, kırbaç nâfile
Ayaksız düldüldür benim vekilim.

El kaldır indir'le maaşı artar
Yaptığı pisliği yalanla örter
Akl, fikri bile hileli tartar
Ayarsız basküldür benim vekilim.

İhtiras tırtılı girdi beynine
Onulmaz hasarlar verdi beynine
İktidar merhemi sürdü beynine
Kurtlanmış mahsuldür benim vekilim.

Çulsuzdu, duyduk ki çullanıyormuş
Derinler, yufkalar kullanıyormuş
Patron parmağında sallanıyormuş
Tesbihtir, pandüldür benim vekilim.

Mum diker cambazın fal yatırına
Yem çeker kör çağın kel hatırına
Kara şövalyenin gül hatırına
Eyerde püsküldür benim vekilim.

Özünden koptukça aferin aldı
El etek öptükçe aferin aldı
Gerçekten saptıkça aferin aldı
Yürüyen maktuldür benim vekilim.

NAKKAŞI'yem âlem naçar bu ne hâl
Vekil müvekkilden kaçar bu ne hâl
Kuş sürünür, yengeç uçar bu ne hâl
İdrakten maluldür benim vekilim.

17.05.2002

TUŞ

Baboşlar bindi dolmuşa
Yem döküldü kurda, kuşa
Şaha kalktı açlık, yokluk
Türk Lirası geldi tuşa...

ADAMLAR

Adamlar tanırım: Çek-senet'le konuşurlar.

Adamlar tanırım: İskeletle konuşurlar.

Adamlar tanırım ki, beş vakit maverâda.

Adamlar tanırım: Kokmuş etle konuşurlar.

UYAN TÜRKİYE

İlu bir cinnet krizi, gerçekler yolunuyor
Gönül parkımızdaki çiçekler yolunuyor
Kuzular yolunuyor, ördekler yolunuyor

Kazlar tüyünü döktü, uyan artık Türkiye.
İğdir'da şafak söktü, uyan artık Türkiye.

Üç siyasi tecavüz, üç ortağın niyeti
Yapılan her yanlışta millet öder diyeti.
Koru hukukumuzu, koru cumhuriyeti

Şerefimiz diz çöktü, uyan artık Türkiye.
Rize'de şafak söktü, uyan artık Türkiye.

Namuslu can derdinde, soyguncu mavi turda
Sosyete pazarında bütün eller uçkurda
Yabancı müfettişler ne halt ediyor burda

Yeter uyanma vakti, uyan artık Türkiye.
Ağrı'da şafak söktü, uyan artık Türkiye.

Kimse senin adına borç alıp ruh satmasın
İşsiz bunalan gençler aklın oynatmasın
Çifte pasaportlular memleketi satmasın

Her zillet seni yaktı, uyan artık Türkiye.
Sinop'ta şafak söktü, uyan artık Türkiye.

Aldanma yalancının yalanına bir daha
Sarılma denenmişin yılanına bir daha
Yol verme haydutların talanına bir daha

Bayrağın boyun büktü, uyan artık Türkiye.
İzmit'te şafak söktü, uyan artık Türkiye.

Dünümüz yağmalandı, yarınlar ipotekli
Sevip büyüttüğümüz torunlar ipotekli
Elifler, Alparslan'lar, Harun'lar ipotekli

Kokla bak tuzlar koktu, uyan artık Türkiye.
Muğla'da şafak söktü, uyan artık Türkiye.

Avrupa sevdalısı âşıktan hayır gelmez
Ayının elindeki kaşıktan hayır gelmez
Teslim tüneline ışıktan hayır gelmez

Uyurken yılan soktu, uyan artık Türkiye.
Mersin'de şafak söktü, uyan artık Türkiye.

Kartel medya narkozu, uyuşturmasın sizi
Hoyrat örselemesin, buruşturmasın sizi
Sistem birbirinizle vuruşturmasın sizi

Gök gürler, şimşek çaktı, uyan artık Türkiye.
Hatay'da şafak söktü, uyan artık Türkiye.

Sütü bozuk olmayan çok sever milletini
Hiç emdirmez kanını ve yedirmez etini
Kaybetmez inancını, çiğnetmez iffetini

Uykunuz fazla çekti, uyan artık Türkiye.
Urfa'da şafak söktü, uyan artık Türkiye.

Utansın paramızı pul yapan büyükbaşlar
Yolumuzu kesmesin küp başlar, kayık başlar
Bu sözlerim sizedir, hür başlar, ayık başlar

Ahlar semaya çıktı, uyan artık Türkiye.
Sivas'ta şafak söktü, uyan artık Türkiye.

Doktor bizden olmalı, ilaç bizden olmalı
Başımıza giyecek her taç bizden olmalı
Ufuk bizden olmalı, miraç bizden olmalı

Dağlara sisler çöktü, uyan artık Türkiye.
Konya'da şafak söktü, uyan artık Türkiye.

Gel ki görkemli birlik birlikte gerçekleşsin
Gel ki Anadolu'da huzur rüzgârı essin
Gel ki leş kargaları korksun, sesini kessin

Mazlum canından bıktı, uyan artık Türkiye.
Her yerde şafak söktü, uyan artık Türkiye.

01.06.2002

ŞİİR ARASI YORUM

Hani bir zamanlar:
Rüzgâr yeleli atlarımız vardı
Hani bir zamanlar
Atlarımız koşmaz, sanki uçardı

Ve şimdi:

Topuğu kıllı bir beygir... Üzerinde bir bayan süvari...
“Sizi bir daha kurtaracağım” sloganıyla etrafı mavra to-
zuna boğuyor... Ömrü vefa ederse her seçimde Türkiye
kurtarma yenilemesi yapacaktı... Tanıyoruz, yabancımız
değil; bundan önce de birkaç sefer Türkiye’yi kurtarmıştı...
Ahlakından, inancından, manevi değerlerinden uzaklaştı-
rmıştı... Kurtarma dediği de yine böyle olacak herhalde.

Hani bir zamanlar:
Dünyanın üç kıtası, bize dardı.
Hani bir zamanlar:
Mazlumlar yollarımıza bakardı.

Ve şimdi:

Üç kafadar, değil küçülmüş Türkiye’yi, evlerimizi bile ba-
şımıza dar eylediler...

Bizleri zımnen köle, yabancıları kendilerine yar eylediler...

Avrupa kapılarında sürünür olduk. Her renkte, her kılıkta
görünür olduk...

Yâddan, yaramazdan aldığımız sadakalarla hayat idame
ettirmenin acı girdabında meşum bir sonu bekliyoruz...

Beş kıtaya rezilliğimiz cabası...

Hani bir zamanlar:

Mızraklarımız gökleri yalardı.

Hani bir zamanlar:

Krallar önümüzde el bağlardı.

Ve şimdi:

El bağlayan bizler olduk.

Yürek dağlayan bizler olduk.

Utancımızdan ağlayan bizler olduk...

Çünkü bizi yönetenlerle aramızda Çin seddinden daha muhkem setler çekilmiş olduğunu gördük...

Sancak burçlarımızın yıkıldığını gördük.

Temel taşlarımızın söküldüğünü gördük.

Taş atsam denizin dibini boylar

Tüy atsam dalganın sırtında oynar

Bir denize girse beş siyasetçi

Kirlenir kokardı plajlar, koylar...

Siyasetçiler bu kadar mı kötü? Hâşâ!..

Beğenip seçen bizleriz...

Güzel kıyafetler biçen bizleriz...

“Yürü arkanızdayız” diye yeminler içen bizleriz...

Hani pek fena da değiller seçilmeden önce...

Seçilene kadar kısmen, seçildikten sonra ismen, cismen bir başkalaşıyorlar...

Sistem asimile ediyor vesselam...

Babanın 9. kez, 10. kez avdet edip bizi kurtarması artık mümkün olmasa gerek...

Esas kurtarıcı çok, amma şahlanan beygirin amazonu seçilse de, yani iktidar kazanının kulpundan tutsa da, bizlere içireceği demagoji çorbasının tadına bir baksak...

Hâlâ ağzı yanmamış eblehler varsa beyaz beygirin kuyruğundan muhkem şekilde tutmalarını tavsiye ederim...

Bir cazgır öteden ün ediyor:

"Türkiye Mesut'un sayesinde mesut olur!"

Yalancının...

Bu sıcakta da insan söyleyeceğini tam olarak söylemiyor ki...

DEVİR-TESLİM YULARI

Bundan böyle hak aramak nafile

Hakkımızı IMF'ye devrettik...

Yola çıktı gözü bağlı kafil

Aklımızı IMF'ye devrettik...

Ak güvercin siyahlara büründü

Bal arısı sinekleşti, süründü

Meçhul yolun dehşet sonu göründü

Aklımızı IMF'ye devrettik...

AB de istiyor, vermesek olmaz

Haçlı çemberine girmesek olmaz

Alnımıza leke sürmesek olmaz

Aşkımızı IMF'ye devrettik...

Kara çadır is mi tutar?

Altın-gümüş pas mı tutar?

Ağlayanım anam-bacım

Elin kızı yas mı tutar?...

Emredip sıraya dizdiler bizi

Küçülün diyerek büzdüler bizi

Döndüre döndüre ezdiler bizi

Çarkımızı IMF'ye devrettik...

Eğiren onlardır, dokuyan onlar
Sus-pus olan biziz, şakiyan onlar
Her gün canımıza okuyan onlar
Şarkımızı IMF'ye devrettik...

Memur, işçi tenkisata uğradı
Maaş, ücret kem rasata uğradı
Cadde, sokak tüm fesata uğradı
Parkımızı IMF'ye devrettik...

25.06.2002

MUKADDER

Açması mukadder olan çiçekler
Kış günü ağacın koinunda bekler
Baharla beraber açar gözünü
Önüne serilir bütün gerçekler...

14.07.2002

CIM-CILK

Yargıçlar taraf tutarsa
Yargı cim-cilk suya keser.
Yarayı kurtlar sararsa
Sargı cim-cilk suya keser...

Dikkat et işin rengine
Katıl, "irtica" cengine
Al fakirden, ver zengine
Vergi cim-cilk suya keser.

Bellidir soyulan, soyan
Zamparalık ayan beyan
Et sergiler üç beş bayan
Sergi cim-cilk suya keser...

02.08.2002

SEYYAR DÜŞÜNCELER

Seher vakti bir yaylaya çıkıver
Yamaçtan aşağı hörele gitsin.
Dik duranın kırtlarını sıkıver
Çizgiyi geçeni törele gitsin.

Doldur vaatleri bir kör kuyuya
Hiç çıkmasın, mışıl mışıl uyuya
Petek petek bal getiren ayıya
Otağ kapısını arala gitsin.

İkmal edildi ya ortaklı master
Bak çeribeyleri ulufe ister
Tebaya yepyeni hedefler göster
Eski defterleri karala gitsin.

Düğünde, şölende yağla çeneyi
Çağdaş giyime sok kambur neneyi
Hemen on beş aya çıkart seneyi
Uyum, çatlak, firar, sırala gitsin.

Ödüllendir mavra yutan olursa
Aforoz et ders unutan olursa
Dükaliğe kafa tutan olursa
Kılınç çal, yüz yerden yarala gitsin.

Öfkeden çenesin kaşıyan varsa
İnandığı gibi yaşayan varsa
Eski kimliğini taşıyan varsa
Bakma gözyaşına, kürele gitsin.

07.08.2002

HIYARNÂME

Belli vazifesini yapmış Bostancıbaşı
Sabahleyin baktım ki hıyarla dolmuş çarşı

Dizilmiş tablalara uzun ve kısası
Kurmuşlar hâl içinde maruf hıyar masası

Hıyar deyip geçmeyin, şifadır çok maraza
Koklatırsınız kurda, yedirirsiniz kaza

Hıyarın pörsümüğü çobana azık olur
Tazesi, endamlısı çadıra kazık olur

Hıyarın çaparı var, beyazı, langası var
Pazarlarda bölüğü, bakkalda mangası var

Al küçüğü turşu kur, büyüğü salata yap
Kırk dört santimliğini kamyona balata yap

Memleket baştanbaşa hıyar tarlası gardaş
Bu toprakta yetişir hıyarın hası gardaş

Seyreyle hıyarları sabahın seherinde
Altmış okka vitamin dans eder beherinde

Seracı hıyarları cılız ve kısa olur
Medya suyu verince topala asa olur

Hıyarın kıymetini bilmemek nankörlüktür
Halka hıyar dağıtmak en büyük bonkörlüktür

Çiçeği burnundas1 makbulmüŖ bir zamanlar
Hıyardaki hassayı bostancıbaşı anlar

Derler ki, hıyar taze, hıyar ucuz olmalı
Hıyar seven adamda beş çuval tuz olmalı

Nerde konuşan hıyar, nerde yürüyen hıyar
Peşinden milyonlarca dahi sürüyen hıyar

Gün gelecek hepsini göreceksiniz elbet
Her hıyara statü vereceksiniz elbet

Belagati yükselir hıyar yiyen adamın
Ruhuna revnak gelir hıyar yiyen madamın

Günümüz hıyar kesme, hıyar soyma günüdür
Vatan-millet aşkıyla hıyar oyma günüdür

Kral sofralarına layık olmalı hıyar
Siyaset denizinde kayak olmalı hıyar

Kalkınacak bir ülke hıyar ihraç etmeli
Yetişmiş hıyarları başına taç etmeli

Hıyar seminerleri yapmalıyız durmadan
Kuru hıyar evladır baldan ve kavurmadan

Bırakın çağdaşlığı, bırakın sağ1 solu
Toprağımız mümbittir, her taraf hıyar dolu

Çıktık açık alınla hıyarlar bostanından
Alınmasın kelekler bu hıyar destanından

Selam olsun tablada, dalda yatan hıyara
Selam olsun alkışa göbek atan hıyara

Selam olsun toprağa ve suya ve gübreye
Helal olsun besteye, helal olsun güfteye

Tazelendi bil cümle hıyarların şerefi
Ne mutluluk bizlere, tutturduysak hedefi

15.08.2002

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ	• 3
PARMAK İZİ	• 9
BİR DAHA...	• 11
AYIPTIR - YAZIKTIR - GÜNAHTIR	• 13
MASLAHAT-I UMUMİYE	• 17
MUHASEBE	• 19
BUGÜN MİZAH GÜNÜDÜR	• 21
EĞLENCELİK	• 24
OLDUK	• 26
MİRASYEDİ NESİL	• 27
HAYATIMIZIN TERCÜMESİ	• 30
BEN MÜRTECİ DEĞİLİM	• 33
ANADOLU	• 37
MERKEZ	• 39
ÜÇ ORTAKLI MEMUR MESTANI	• 40
NE DER, NE DEMEZ?	• 43
2000 YILI RAPORU	• 45
MİLLETVEKİLİ MARŞI	• 47
TÜRKÜLERE YENİ YORUMLAR	• 49
GRİKATÜR	• 53
KURTARICIMIZ DERVİŞ	• 55
"BEYAZ BAYKUŞ"	• 58
2001 RAPORU	• 61
ZAMAN VE KEYFİYET	• 64
HASAN'A MEKTUP (2/1)	• 65
HASAN'A MEKTUP (2/2)	• 68
HASAN'A MEKTUP (2/3)	• 69

DÜŞER AKLIMA •	71
HAYRAN •	73
MEDYA •	74
EMİR •	75
BU ÇAĞRI SANADIR •	76
2001 YILI RAPOR ÖZETİ •	78
TÜRKİYE 2001 RAPORU •	80
2002 TAHMİN RAPORU •	82
MANTARNÂME •	83
KURBANLIK •	86
BABA SÜLÜ •	88
AĞLAMA FİLİSTİNLİ KIZ •	89
HEM OKUDUM HEM DE YAZDIM •	91
TUŞ •	93
ADAMLAR •	94
UYAN TÜRKİYE •	95
ŞİİR ARASI YORUM •	98
DEVİR-TESLİM YULARI •	101
MUKADDER •	103
CİM-CİLK •	104
SEYYAR DÜŞÜNCELER •	105
HIYARMÂME •	106

ABDURRAHİM KARAKOC

BÜTÜN ŞİİRLERİ - 11

parmak izi

ANADOLU

Seni çok sevenler (!) çok ösledi
Oy güzel vatanım, oy Anadolu..
Ağların çaldı, tokların yedi
Oy güzel vatanım, oy Anadolu..

Fanatı hep sen oldun, yakulan sensin
Ruhuna giriler çakulan sensin
Şekilden şekile sokulan sensin
Oy güzel vatanım, oy Anadolu..

Simirler gizildi rüyalarına
Fasaklar konuldu duvarına
Hangi sesler hâkim semalarına
Oy güzel vatanım, oy Anadolu..

